

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Novembre 1992 - n° 128 - 125 Ptes.

PARC O PÀRKING

El poble decidirà

100 cl.

45% vol.

AROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 75497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 / PM

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:
Sebastià Alzamora
Joana Artigues
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Llúcia Caldés
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompарт
Benet Llompарт
Llorenç Mascaró
Miquel Mascaró
Margalida Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Andrea Puig
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdera
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana
Col·laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fotos Fermin
C. Julià
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Primera desqualificació de S'Estalella

El passat mes d'octubre, vàrem poder conèixer el contingut de dos estudis elaborats per encàrrec del Govern Balear sobre la ubicació de la futura central elèctrica de Mallorca. Es tracta de dos informes contradictoris, ja que mentre els informes de l'empresa danesa RAMBOLL HANNEMANN coincideixen amb els de GESA perquè tots dos creuen que s'Estalella és la millor ubicació. La firma britànica EW-BANK PREECE desaconsella les proximitats de s'Estanyol i s'inclina per la zona delimitada per Santa Maria, Marratxí i Palma.

Els britànics han tengut especialment en compte en aquest estudi que s'Estalella està catalogada com a zona d'especial protecció, i consideren que la construcció d'una central elèctrica podria afectar de forma molt negativa aquesta àrea natural.

Després de l'informe desqualificador de s'Estalella com a lloc ideal

per a la ubicació de la macrocentral, la decisió de l'emplaçament de les noves instal·lacions elèctriques haurà de respondre a criteris polítics amb la particularitat que, per primera vegada, es compta amb un estudi que romp la línia de coincidència.

És una decisió que haurà de prendre el Govern, el qual, quan es trobava en minoria, sempre podia excusar-se de cara als seus partidaris i simpatitzants, que no comptava amb els vots necessaris. Ara PP-UM disfruta de la majoria absoluta de la cambra i no hi ha excuses que valguin. I té sobre la taula tres informes ni vinculats ni concordants, perquè la decisió serà eminentment política.

Però no deixa de ser curiós que hagi hagut de ser una empresa britànica la que no hagi dubtat a argumentar que s'Estalella està catalogada com a zona d'especial protecció i que el seu interès natural ha de prevaler sobre qualsevol ordre de consideracions.

Plenari de l'Ajuntament

Per 67 milions

L'Ajuntament compra «Ca'n Clar» per al centre de la Tercera Edat

La compra de l'edifici de «Ca'n Clar» per construir un centre per a la III Edat, la concertació d'un crèdit de 100 milions, la moció del PSOE sobre la modificació de la Llei d'Espais Naturals, la moció d'urgència pel PP-UM sobre l'anomenada «Foto Radical» i la possible construcció d'un circuit automobilístic, foren els assumptes més importants discutits i aprovats a la darrera sessió plenària de l'Ajuntament de Lluçmajor.

La compra de l'edifici de «Ca'n Clar», per 67 milions de ptes., just devora les Cisternes Majors, que abraça els carrers de la Font, Jaume I i Monges, segons va explicar el regidor d'Hisenda, Sr. Lluc Tomàs, aquest immoble substitueix el solar de la finca de Son Gall, declarada d'interès social perquè és terreny rústic, a la qual INSERSO havia de construir l'esmentat centre, segons el projecte de l'anterior consistori. Lluc Tomàs va assenyalar que aquest canvi de Son Gall per Ca'n Clar és a causa que aquest darrer es troba en el centre de la ciutat i l'altra als afores i això suposa haver de travessar a més de la perillosa Ronda Migjorn, la qual cosa, segons aquest regidor, no agradava a la majoria de persones de la III Edat.

El protaveu de l'oposició, Joan Monserrat va mostrar la seva disconformitat, adduint que el projecte de Son Gall ja té el vist i plau d'INSERSO, que el lloc no és tan dolent perquè vist així també «el tren era als afores de la vila i la gent hi anava».

FAN UN CRÈDIT DE 100 MILIONS

Hi hagué fortes discussions entre el grup que governa i l'oposició en el

punt 3, sobre la concertació d'una operació de crèdit de 100 milions de pessetes per arranjar els carrers de Cala Pi, el centre de salut de Lluçmajor, guarderia infantil de s'Arenal i el camp municipal. Joan Monserrat es va oposar a aquest nou endeutament al·legant que amb els 600 milions i els interessos corresponents, «estaven hipotecant l'Ajuntament» i va opinar que es poden realitzar aquestes obres amb partides del pressupost actual.

Lluc Tomàs i també el regidor d'ASI, Rabasco, varen replicar dient el primer que de tots els préstecs, només 23 milions corresponen a projectes seus i el segon va dir textualment que «si volem acabar els projectes del consistori anterior no quedarà més remei que endeutar-se».

ESPAIS NATURALS

La moció del grup socialista sobre la modificació de la Llei d'espais naturals va ser rebutjada pel govern municipal, al·legant que substancialment no hi ha tal modificació, perquè només es modifica l'u per mil, i quant a la zona de Lluçmajor no es toca cap espai protegit.

FOTO «RADICAL»

Amb caràcter d'urgència i fora de l'ordre del dia, el grup PP-UM va presentar una moció relativa a la fotografia «Radical», moció en la qual aquest grup manifestava literalment «que en el document gràfic alguns destacats membres de partits polítics sembla que vol recrear, de manera irreverent, un acte de submissió a una persona condemnada per la seva pertinença a un grup terrorista, i l'A-

juntament de Lluçmajor declara el seu màxim respecte al règim democràtic» (...)

La moció va ser aprovada amb l'abstenció del grup socialista.

CIRCUIT PER A VEHICLES

Sobre la informació de la declaració d'interès social d'una finca per tal de construir a través d'una empresa privada un circuit per a competicions automobilístiques i d'altres vehicles, a més d'altres modalitats i d'educació vial per a joves, Joan Monserrat s'hi va oposar rotundament, adduint que serà una altra forma de degradació ambiental, amb fum, renou i moviments de terres. Rabasco va contestar que és millor que els joves facin demostracions de velocitat amb motos o cotxes a circuits que no en els carrers de les poblacions, i Lluc Tomàs va afegir que aquest velòdrom pot significar una oferta complementària per atreure turisme de qualitat.

ALTRES ACORDS QUE ES VAREN PRENDRE

-Concertació de crèdit per 44 milions per a la construcció d'una bassa reguladora d'aigües pluvials.

-Acceptar la subvenció del CIM per a l'asfaltat de carrers de Badia Blava.

I en un despatx de caràcter extraordinari es va fer lectura a la dimissió de la regidora del PSOE Margalida F. Salvà Mora, sense l'assistència de la qual i sense la del regidor Tomàs Garcias, el plenari de dilluns va quedar reduït a cinc regidors del partit socialista.

Exposició d'Aina Mir

N'Aina Mir i Jaume, malgrat els seus 81 anys, gaudeix d'una primavera meravellosa, com diu a la invitació. Amb aquesta nova exposició mixta i d'aquarel·les al local de Mare Nostrum, ens ho ha ben demostrat, ja que la bellesa i l'equilibri singularíssim de les seves produccions pictòriques són, veritablement, coneguts i apreuiats per moltes persones que saben fruir de les activitats vitals de les criatures.

Les realitats -les seves obres- ens són suggestives invitacions per a guaitar un poc la interioritat de l'autora. Dins els seus quadres, sembla surar-hi una expressivitat vibrant, però mai no exempta de lirisme i això coadjuva a palesar-hi encara més bellesa.

Mai no exhaureix tampoc les possibilitats del renovellament de la seva inspiració i ens dóna, dins la

mateixa temàtica, una gamma variadíssima de formes i de colors i, discretament, en sap cendre la llum i n'augmenta així molt més l'encís i traspau com, a la seva obra, ella hi posa tot el seu cor, la seva ànima i la seva pensa.

Fins i tot en paisatges castigats per la sequera aconsegueix, amb el seu art exquisit, pal·liar la duresa de la natura assedegada i ens produeix

tothora, amb la delicada barreja dels seus colors, la sensació d'una atmòsfera de serenor que ens enlaire i ens dóna una gaubança, una joia molt difícil d'explicar.

Enhorabona, Aina, per tot el que haveu fet i que, amb les vostres noves creacions, pogueu delectar-nos durant molts anys els nostres esperits.

Sebastià Cardell i Tomàs

**200.000 PTS. MAS
POR SU COCHE USADO SI LLEGA
HASTA EL FINAL DE ESTA PAGINA.**

FIAT

TALLERES
CAÑELLAS - ROTGER
VENTA Y SERVICIO

Calle Hispanidad, 19 - - Teléfonos 66 00 20 - 66 06 47

Este mes, le damos 200.000 ptas. más por su coche usado al comprar un nuevo Fiat. Esta oferta es válida en Península y Baleares para vehículos en stock. Están excluidas las series especiales.

FIAT

El nostre amic el Sol

Amb motiu de les Fires l'O.C.B. Lluçmajor en col.laboració amb la Societat d'Astronomia Balear i sota el patrocini de l'Ajuntament, va organitzar un acte de divulgació científica, en el qual s'oferí una conferència sobre l'esmentat títol, que pronuncià el Dr. senyor Josep Lluís Ballester, físic i professor titular d'astrofísica de la Universitat de les Illes Balears.

La presentació del conferenciant va ser a càrrec de Jaume Oliver Jaume...

Com a pòrtic de la conferència, el Dr. Ballester féu una lleugera ressenya històrica del concepte que tenien del sol les més destacades cultures de la Humanitat i una aproximació de la situació del nostre sistema solar dins la «carrera de Sant Jaume» i l'immens espai galàctic, per endin-sar-se després en l'estudi del sol: naturalesa, formació, procés de la seva

vida, nucli, activitat que desenvolupa i de la seva influència vital pel nostre planeta, la Terra; tot segons els coneixements assolits per la ciència des de tots els temps fins ara.

La projecció d'espectaculars diapositives i un col.loqui arrodoniren l'interessant conferència.

Entre els assistents caldria destacar un grup d'alumnes de l'Institut M.A. Salvà acompanyats per una professora de geologia de dit Institut, i d'un altre de socis de la Societat d'Astronomia Balear, un dels quals, Antoni Alonso, al final, en breus paraules va convidar tothom a participar de les activitats de l'esmentada Societat.

Catalina Garau, en representació de l'O.C.B.-Lluçmajor féu entrega d'un diploma al Dr. Ballester en agraïment per la seva conferència.

Miquel Font

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

☎ 66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA GARCIA

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

"SA NOS TRA"

CAIXA DE BALEARS

«SA NOSTRA»

I

«PIMEM

han renovat i ampliat el
conveni de concessió de
crèdits i serveis per a tots
els seus afiliats

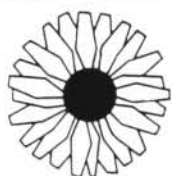
PONT DE LA IMMACULADA
Excursió a Galícia

Sortida: dia 5 de desembre a les 6 h.
Tornada: dia 8 de desembre a les 20 h.
Hotel: Sol Coruña****
PREU: 46.900 pts.

I ara també al SUPERMERCAT
PROHENS de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tels. 26 74 50 - 26 54 58
S'ARENAL

SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

- * Per a nins, joves i adults
- * Metodologia activa amb audiovisuals
- * Tots els nivells
- * Professorat nadiu titulat
- * Grups reduïts
- * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Endemés:

Classes de repàs d'anglès per als
exàmens de setembre d'EGB, BUP i FP

A Campos:

Matrícula oberta des del 15 de juny
(horabaixes)

Inici de cursos: 29 de juny
(dematins i horabaixes)

INFORMAU-VOS AL C/ Major, 12-1r.

(Edifici «La Caixa»)

07030 Campos. Tel. 65 28 98

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

Una gran sabatilla per al Guinness

Els joves tapissers Joan B. Huguet i Catalina Bauzà han tornat realitzar un projecte d'un tamany exagerat, amb la finalitat d'entrar al Guinness. Es tracta d'una sabatilla de 4'50 mts. de llarg, 1'83 mts. d'ample i 1'25 mts. d'altura.

Aquest és el segon projecte d'aquestes característiques (no fa molts de mesos que construïren una gran butaca, la qual forma part ja del llibre dels rècords) i si tot va bé no serà el darrer, perquè aquesta parella té la intenció de seguir construint grans objectes, amb la finalitat de crear un museu de «rondalla», on la gent quan hi entri se senti realment «petita», com si entràs en el món dels gegants.

Aquesta sabatilla, presentada per les Fires, té un pes aproximat de 75 kgs., el número de peu és el 651 i la podria dur un gegant de 26'50 mts. d'alçada.

Miquel Ballester, el propietari de

«Don Telas», ha aportat gratuïtament una bona quantitat de tela per poder construir la sabatilla: 16 mts. de tela gruixada, 4 mts. per al folre i 3 mts. per al viu.

En Joan i na Catalina han dedicat 62 hores cada un per realitzar aquest

projecte i n'hauran de dedicar moltes més per als propers projectes (de moment secrets) si és que volen fer realitat el seu somni de crear un museu de rondalla.

C. Julià

ETERNA, S.A.
Compañía de Seguros

Obre noves oficines per estar prop de vostè i oferir-li els nostres serveis amb la major professionalitat.

Aprofiti la nostra proximitat i s'informi sobre els nostres productes. Són del seu interès

*Seguro
Multirriesgo
Familiar*

Funerària Nostra
Senyora de Lluc
Santa Maria

ACOSTAU-VOS

Informació: **SEBASTIÀ SALVÀ BALLESTER**
C/ Mateu Monserrat, n° 19. Tel. 66 13 38
(Llucmajor)

FUNERÀRIA
Nostra Senyora de Lluc
A. SASTRE

C/ Revetla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

A partir del 12 de maig el Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Compañia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

A la ciutat de València, dia 31 d'octubre va tenir lloc la concessió dels premis que porten aquest nom en la seva XXI edició, al final d'un sopar multitudinari amb l'assistència de personalitats del món de la política i de la cultura catalana; no anomenarem totes aquestes figures perquè ens ocuparien un espai del qual no disposam però recordarem la presència del president de la Generalitat de Catalunya, el molt Honorable Sr. Jordi Pujol, el conseller de cultura de la Generalitat valenciana; Bartomeu Vidal, conseller de cultura del Govern Balear, el cantautor Lluís Llach, la filòloga i cap de la campanya de normalització lingüística, Aina Moll, així com el president de l'OCB, Antoni Mir.

Al mateix temps, es retia homenatge a l'escriptor «ja desaparegut, Joan Fuster i a l'escultor Andreu Alfaro. És important que fem menció especial ara, d'aquests premis perquè Sebastià Alzamora, estudiant de Filologia i col·laborador d'aquesta revista hi va presentar, juntament amb Pere Janer, un recull de poemes titulat «bicefàlia». Aquest recull anava acompanyat d'un vídeo amb unes imatges molt suggestives relacionades amb el contingut literari.

L'obra poètica de Sebastià Alzamora i Pere Janer va obtenir cinc punts per al premi de poesia Vicenç Andrés Estellés quedant d'aquesta manera en sisè lloc d'entre 47 obres presentades. El guanyador fou Vicenç Salvador, sota el pseudònim de Josep Finestres, amb *El mercat de la sal*. A l'apartat d'assaig Joan Fuster la guardonada va ser l'obra *Laberint d'incerteses* de Xavier Antich i en el de narrativa «Andròmina», *Ombres de silenci* d'Antoni Dalmau.

Una enhorabona ben efusiva per a aquests dos joves poetes que tan bé han sabut conjugar imatge i paraula.

C. Font

La imatge que parla

El Sud toca a les portes

Diuen que el futur és mestís. Que anam cap a l'Europa que fa de gresol d'ètnies, races, creences, llengües, idees i colors. Per això el Sud comença a tocar a les portes. Mallorca no se n'escapa. S'ha entroncat la immigració espanyola, però els nostres carrers i places són més violats que mai. En una fira qualsevol, hi fa estada gent de les procedències més diverses. Hi cerquen l'aliment, el confort, la llibertat i el benestar que tant sovint els falta. En front de temptacions xenòfobes i racistes, caldrà alçar banderes de solidaritat amb el Tercer Món, un immens i poblat espai de pobresa que, per començar, no hauria de patir ni la necessitat de fugir en massa de ca seva. Tot un repte per a tots plegats.

Maties Garcias Salvà
Fotografia: Coloma Julià

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

DISTRIBUCIONES

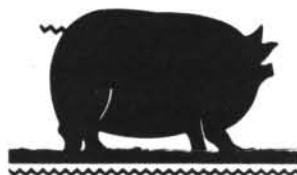
La Sirena, S.A.

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

S'Arenal

A la Plaça Reina Maria Cristina ja tenim la nova i primera Oficina de Turisme

Tomeu Sbert

La nova i primera oficina de turisme en la història de la part de s'Arenal de Lluçmajor s'instal·larà a la Plaça Reina M. Cristina, segons es desprèn de les paraules del batle, Gaspar Oliver.

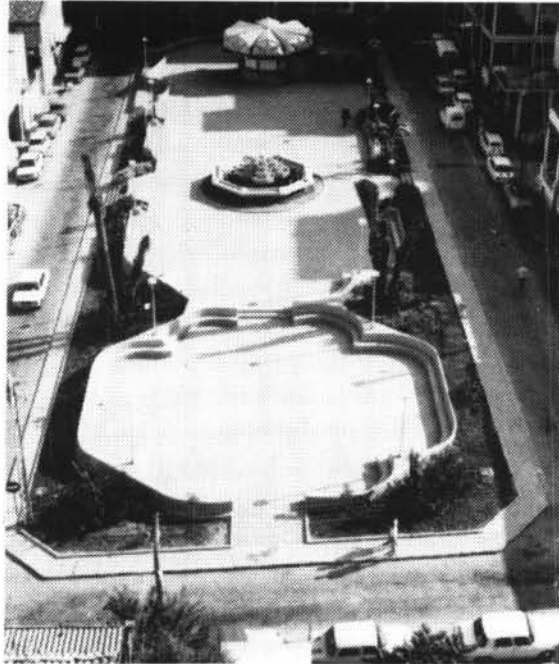
Aquesta oficina havia d'obrir i funcionar a partir d'aquest estiu, és situada a un local de nova construcció dins l'ordenació d'obres efectuades a primera línia, com són el passeig, arbres, llocs per a descans, voreres més amples, etc. causes no imputables a l'Ajuntament les obres s'hagueren d'aturar. Segons sembla, el canvi de Cap de Costes, poc abans de l'estiu, fou causa d'aquest fet.

El batle llucmajorer ens digué que ara la solució alternativa és el local de la plaça esmentada. El local que va ser destinat a cafeteria pública, actualment tancada, es farà projecte de modificació o de transformació adequada en oficina de turisme. El turisme és gairebé l'única indústria a la zona i, per tant, cal considerar a mirar.

COL·LEGI PÚBLIC «S'ALGAR»

En el plenari municipal del mes de setembre, entre altres acords, vàiem el de l'aprovació de la proposta-peticció del MEC de Balears, de donar el nom de «S'Algar» al col·legi públic situat al carrer de Sant Bartomeu. Temps enrera aquest centre va tenir obert un expedient per dir-se «Antoni Roses», segurament en homenatge al donant dels terrenys.

Així que, des d'ara, a la fi, després de més d'una dotzena d'anys, el col·legi tindrà nom propi. «S'Algar» significa testimoni històric a aquells residents, primers a s'Arenal, que feien alts i grossos caramulls d'algues tretes de la mar, i els pagesos (pel conegut camí) acudien amb carros per dur viatges a les terres i a

Plaça Reina Maria Cristina de S'Arenal.

les eres.

MEDALLISTES RUSSOS

Cinc medallistes olímpics russos, triuafadors a Barcelona 92, varen estar de visita i d'homenatge a s'Arenal. Anaven acompanyats per algunes autoritats russes i aquest grup va passar unes hores disfrutant a les instal·lacions del parc aquàtic i a primeres hores de l'horabaixa l'Ajuntament de Lluçmajor els va homenatjar.

NOTICIES BREUS

-Sebastià Vallespir ha estat nomenat vice-president de la Federació de transports de part forana de taxis. Viu a s'Arenal i és el propietari de la llicència 37 de taxis de Lluçmajor.

-Joan Matas, durant la major part de la seva vida va ser el garriguer de la possessió de Son Verí de Dalt i ara ens deixà per sempre. D'aquí enviam el nostre condol als familiars.

-El turisme d'hivern ha començat a veure's pels carrers. La major part és

gent d'INSERSO.

-L'UD Arenal de futbol continua aquesta temporada ocupant llocs baixos a la classificació general (III Nacional). Els jugadors joves es queixen que no juguen i estan demanant la baixa del club.

-L'equip juvenil, en canvi, encapçala la classificació general. Són entrenats per Kike Ogarzón i només han perdut un partit.

-Pere Canals ens va dir que ben prest tornarem veure corredors ciclistes de talla internacional d'entrenament per les nostres carreteres, hostetjats a hotels arenalers com a «quarter general».

-L'Ajuntament ha sol·licitat del Consell Insular de Mallorca, una important subvenció per a la realització d'obres d'asfaltat a les urbanitzacions de les Palmeres, Bellavista, Badia Blava, Badia Gran i també per a un vial d'accés, a Cala Pi.

-A la part de s'Arenal-Palma, des de fa dues setmanes, tornen continuar a bon ritme les obres de semi-peatonització i millora de la primera línia.

Fires Musicals

Pop-rock amb Ocults i Harmònica Coixa durant una nit banyada i freda en el passeig, sarsuela espanyolíssima i popular amb la Banda de Música sota la sacra volta arquitectònica del convent franciscà, cançons tradicionals harmnitzades i poemes musicals d'autors nostrats amb els Sonadors dins l'acollidora capella de les monges del Cor, clarinets joves i

amb música selecte per a minories amb els més joves de la Banda també a ca les monges i, com a culminació, el magne concert d'Studium, amb cor de cambra i orgue interpretant Mendelsohn, Puccini, Cesar Frank, Rheinberger... són les fites musicals d'unes Fires melòmanes i filharmòniques per a totes les oïdes. Enhorabona.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Les Fires: entre la tradició i la folgança

Llucmajor ha celebrat la 446 edició de la darrera Fira el diumenge dia 18 d'octubre, festa de Sant Lluç. Des del dia de Sant Miquel s'han escoltat altres tres diumenges de fira, amb unes setmanes que s'han omplert d'actes socials, culturals i esportius organitzats per les entitats ciutadanes i l'Ajuntament. La jornada de la Darrera Fira, amb sol i bon temps després d'uns dies de climatologia

adversa per als actes a l'aire lliure, va ser un dia de massiva assistència de públic local i forà als distints indrets on es concentraven exposicions i mostres comercials. L'afluència de venedors ambulants de tota mena de productes així com el desplegament efectuat pels comerciants locals varen ser notables. Les autoritats locals estigueren acompanyades pels consellers de la Presidència i de Co-

merç i Indústria, Srs. Gilet i Triay, respectivament, i pel president del Consell Insular de Mallorca, Sr. Verger. L'animació de visitants i activitats es va mantenir al llarg de tot el dia fins a la caiguda de nit. Varen ser especialment visitats els voltants de la Plaça, el passeig de Jaume III i la Mostra llucmajorera instal·lada en una carpa davant el col·legi públic. Cotxes, maquinària, bestiar, cans, elements de bricolatge, roba, ormeigs de la casa, plantes, aliments i joguets eren els productes més abundants a l'abast dels compradors o, simplement, visitants. En el pati de l'escola pública s'hi va exposar una mostra de carruatges, enginys del camp, bicicletes, màquines i motors de fabricació local al llarg de la història. Hi destacava la reproducció, a escala més petita, de l'aparell volador construït per Pere de Son Gall.

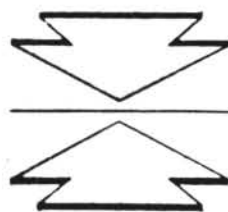
El dilluns del Firó, encara festa local, les compres i visites continuen per part dels qui feien festa, si bé la presència de venedors en part ja havia minvat. De tota manera, la gent gran de les associacions de diversos punts de Mallorca acudiren en bon nombre -devers 2.000- i visitaren la fira i hi berenaren.

Una vegada més, doncs, les Fires de Llucmajor han estat el tradicional punt d'encontre de milers de mallorquins que han pogut passar una jornada d'esplai i de compra en un clima de festa i a les portes d'una tardor suau i acollidora.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

**OBERT DILLUNS I DIJOUS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)**

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

**CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.**

VIII setmana de gastronomia

Jaume Rido, del Restaurant «La Cuina» de Portals i Maria Tous, coordinadora de la Setmana de Gastronomia

Antònia Cantallops del celler «Can Amer» d'Inca

Margalida Alemany, del Centre Social Can Tàpera

Com ja és tradicional, des de fa vuit anys dins el marc de les fires i organitzat per l'OCB de Lluçmajor tengué lloc la setmana de gastronomia.

La setmana s'obrí amb la conferència titulada «La fruita en la cançó popular mallorquina» a cura de Sebastià Cardell. El senyor Cardell ens deleità amb un enfiloi de fruites i gloses, si una sucosa i entranyable, l'altre encara més.

Pel que fa als cuiners, aquest any contàrem amb Jaume Rido, Antònia Cantallops, Margalida Alemany i Bartomeu Miralles, ex-barman de l'Hotel Son Vida que dissertà sobre aperitius i còctels.

Els cuiners feren cada un una especialitat, així en Jaume Rido féu cuina de peix i Margalida Alemany ens deleità amb receptes de bacallà. Per la novetat del tema i l'inusual —avui dia— dels ingredients empleats, tingué molt bona acceptació el dia dedicat a cuina medieval a cura d'Antònia Cantallops del Celler Can Amer d'Inca. Fou especialment interessant el PORRAT, versió mallorquina de l'actual vichissoise, i el plat dolç, Brossat de Garrova, elaborat sense sucre.

En definitiva una excel·lent VIII Setmana de Gastronomia tant per la varietat dels plats cuinats, com per la qualitat humana i professional dels participants.

Els Cuiners del Rei

Homenatge a Sebastià Cardell

L'ACTE

Amb la Sala Capitular de l'Ajuntament plena de gom a gom el passat dia 12 d'octubre, un divendres, tot just encetat el període de les Fires Lluçmajoreres, tenia lloc un acte singular dins la nostra petita i, molt sovint innocua, vida cultural local: la presentació de la **Miscel·lània d'homenatge a Sebastià Cardell i Tomàs**, un nou volum de les Edicions de pinte en ample.

L'esdeveniment fou una manifestació càlida i afectuosa de reconeixença i agraïment al mestre Sebastià Cardell pels seus dilatats i constants treballs en favor de la difusió i enaltiment de la llengua catalana, per la seva contribució a la cultura del nostre poble, pel seu exemple dreturer de fidelitat i amor envers els valors de la fraternitat i l'esperit.

L'acte fou presidit pel Tinent de Batle, Sr. Lluç Tomàs, en representació de la primera autoritat municipal (val a dir que el Batle, absent per un compromís ineludible del darrer moment, es presentà instants abans de la cloenda i, des del lloc corresponent al públic participà en l'homenatge). Feren us de la paraula el regidor de Cultura, sr. Montserrat i Pastor, el dr. Jaume Oliver i Jaume, Catalina Font, directora de la nostra revista i qui signa aquestes ratlles. Tots ells tingueren paraules d'elogi i d'estima per la figura i la persona de Sebastià Cardell com a mestre, com a intel·lectual, com a lluçmajorer, com

Las ofertas más Totales de este Otoño

192.000 ptas. #
o bien
Aire acondicionado gratis
ROVER 114 GTi.

240.000 ptas. #
ROVER 216 GTi.

179.200 ptas. #
o bien
Aire acondicionado gratis
ROVER 220 GTi.

124.000 ptas. #
ROVER 414 GSi.

287.500 ptas. #
RANGE ROVER 2 P.

109.000 ptas. #
ROVER 218 GSD.

198.000 ptas. #
ROVER 418 GSD.

ILLA MOTORS, S.L.

Avenida Caballero R. Sanmartín, s/n.
Teléfono 66 01 46
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Ofertas y ventajas al portador. Condiciones excepcionales. Cheques regalo como estos y muchos más en las Series 100, 200, 400 y Range Rover.

a mallorquí en exercici... El propi sr. Cardell, en un breu parlament de gràcies, dictà una lliçó on, amb un equilibri entre el concepte profund i la paraula emocionada, ens recordà com el materialisme i l'esbojarrament consumista mai no podran substituir aquelles veritats pregones que la intel·ligència i la cultura dels homes i dels pobles han bastit: reflexió, generositat, compromís, solidaritat...

Una assistència massiva de públic ratificava l'encert dels organitzadors de la contesa, tant de la publicació com de l'acte d'homenatge. Amics, ex-deixebles, companys de professió, parents... moltes foren les persones del Avila que volgueren acompanyar el mestre la nit del dia 2. Són molts els qui tenen coses a agrair-li a l'investigador del folklore llucmajorer i, certament, aquell dia molts li ho feren saber. Tant de bo que l'acte no sigui només l'emoció d'una nit. Esperem que, així com hi ha la realitat de la Miscel·lània, amb un seguit de treballs de molt interès, l'exemple de Sebastià Cardell doni com la llevor fecunda una collita abundosa.

L'HOMENATGE A L'HOME

En el número anterior de la nostra revista tant Maties Garcies com Miquel Cardell dedicaven paraules asenyades i escaients al mestre homenatjat i tots dos treien, també successos conseqüències de l'esdeveniment. Voldria afegir-me a ells i deixar manifest, com he tingut ocasió de fer-ho al *Llindar* del llibre citat, el caràcter d'estricta justícia de la iniciativa de les **Edicions de pinta en ample** (i, tot ha de dir-se, de la generosa resposta de la institució municipal a l'hora de donar l'imprescindible suport econòmic) d'homenatge d'un home gairebé sigilós, de tan humil, però tan necessari, tan absolutament útil, que si no existís, molts de nosaltres ens l'hauríem hagut d'inventar. Sebastià Cardell ha ensenyat a molts llucmajorers les primeres lletres, a molts altres els ha ensenyat llengües clàssiques i modernes, a aquells d'allà comptabilitat, als de deçà música, matemàtiques a bastants, a tots... quina era la

nostra terra, quina és la nostra llengua, quin és el nostre poble. I això són tasques que les nòmines no retribueixen, són mèrits que no engreixen un currículum vitae per accedir a una càtedra, hores i hores de fatiga

que l'única compensació que comporten és, sovint, el silenci i l'oblit, penes i treballs que hom roba al descans i altri se'n beneficia. Això són virtuts que només els homes i dones de demble particularíssim són capa-

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor, Tel. 66 1133

ços d'exercir. Van molt escassos els homes i dones d'aquesta naturalesa i molt més escassos encara són els que, per afegitó, fan com si no fos. De la raça d'aquells éssers estranys que volen ser, com el poeta, un entre tants, però, mentrestant, treballen i comparteixen els seus béns amb els altres fent franciscana donació del que posseeixen —les seves hores lliures, els seus llibres, els seus sabers, la seva vida— és Sebastià Cardell, per això gents de moltes menes podem compartir, sense problemes, uns moments en homenatge seu.

El llumenaret blau de les rondaies que s'agradava de contar als seus deixebles (no penseu que en contar-les, les rondalles, no fos ben conscient del que feia, de la seriositat de l'acte de contar-les, de l'obligació moral de contar-les als cadells de llucmajorer que assistíem a les classes infebles d'aquelles temps o a les més modernes i light, totalment light dels industrialitzats setantes i vuitantes) ha presidit la vida profitosa del nostre mestre, l'orienta encara i l'hauria d'orientar durant molts anys. En la blava claror del llumenaret on voldríem arribar s'hi destrien perfils ben clars que Cardell ens ha ensenyat a estimar: la pàtria, la llengua, la cultura, l'amor a la natura i als éssers que l'habiten, les grans idees, les petites coses...

EL LLIBRE

No fóra just tancar les nostres paraules sense dedicar uns instants al molt digne volum amb què Edicions de pinte en ample fa festa a Sebastià Cardell. Es tracta d'una publicació

de gairebé dues-centes pàgines, pulcrament editades per la Imprenta Moderna de Llucmajor, amb el format que ja és habitual de les Edicions.

El contingut —miscel·lània— és integrat per vint-i-una col·laboracions diverses en intenció i forma (articles de divulgació, evocacions, investigació històrica i cultural, poemes, toponímia, etnografia, etc) i una introducció. Els autors són personalitats llucmajoreres i d'altres indrets relacionades amb diferents àmbits de la cultura: geògrafs, historiadors, pedagogs, mestres, científics, erudits o, senzillament, persones amb inclinació envers la cultura que han volgut aportar la seva con-

tribució a l'homenatge. El conjunt constitueix una remarcable aportació tant al coneixement de la nostra realitat llucmajorera com un document que forneix materials per a la reflexió i l'anàlisi en general.

Potser hagués estat difícil trobar una manera més encertada de fer un homenatge a un home com Sebastià Cardell que la publicació d'un llibre i el que s'ha publicat reuneix moltes de les característiques que han estat pròpies del sr. Cardell durant molts anys: compromís amb una terra i una llengua, rigor expositiva, presentació acurada i noblesa d'intencions. Una bona fita en la nostra història de cada dia. Esperem que no sigui un punt i final de res.

Miquel Sbert i Garau, 2-11-92

*Sabates
Can Gramet*

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONSELÈCTRIQUES

Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

* INSTAL·LACIÓ DE COMPTADORS

Canvis de tensió
Contractació de comptadors

C/ Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 42 85 66

Creis que s'ha de fer un aparcament subterrani a la plaça d'Espanya?

GASPAR OLIVER MUT
(Batle de Lluçmajor)

-La idea ens ve donada per la manca d'aparcaments prop de plaça. Vaig encomanar un estudi a la policia municipal i resulta que en tota la plaça, el Lloc Sagrat, el carrer de La Fira, la placeta del carrer de Sant Miquel, el carrer d'Es Born i d'Es Vall (és a dir, els carrers dels voltants de plaça) hi ha 237 aparcaments, descomptant els passos permanents i les portasses. Si es fessin uns aparcaments subterranis de dues plantes hi cabrien 130 cotxes de residents i això faria que quedàs més espai buit de fora. De totes maneres, 130 cotxes són pocs però és que si féssim 3 plantes s'encariria el preu de l'aparcament, en comptes de 700.000 pts. serien 1.200.000 ptes, i la viabilitat de poder-los comprar la veig més difícil.

Això és una obra que s'hauria de posar en marxa tot d'una després dels Reis per estar enllestida el dia de Santa Cànida. Serien set mesos de moltes molèsties; els placers s'haurien de traslladar al Born. Aquesta és una idea que es pot transformar en projecte si la gent ho creu convenient.

JOAN MONSERRAT MASCARÓ,
PSOE (Cap de l'oposició)

-A mí em sembla un disbarat molt gros, perquè hi ha altres llocs on es poden fer aparcaments i a més no

crec que el poble de Lluçmajor tenguí necessitat d'aquests aparcaments, perquè la plaça està molt bé tal com està.

Crec que els qui manen després d'haver tengut un pensament com aquest i d'haver manifestat públicament la possibilitat de fer aquests aparcaments, la veritat és que el disbarat és tan gros que s'hauran quedat molt tranquils d'haver-lo dit. Estic totalment en contra d'aquest projecte si és que en aquests moments hi ha el projecte. Jo no en tenc coneixement.

MARGALIDA ARTIGUES
REBASSA

-Jo pens que no s'hauria de fer, crec que el poble no té aquesta necessitat. Hi ha qualche problema, però es pot aparcar als carrers. El carrer de l'església podria ser un lloc

d'aparcaments (només els divendres) i que no hi hagués circulació. D'aquesta manera s'evitaria l'embós.

ANTONIA CRESPI GARCIAS

És un fet que no m'he aturat massa a pensar. Veig que té inconvenients i avantatges. És cert que hi ha problemes d'aparcament els divendres però també és cert que la gent podria anar a peu, el poble és petit i no és necessari anar en cotxe a plaça. Crec que hi ha coses més necessàries que fer un aparcament.

IFIGENIO GARCIA GONZALEZ

Jo crec que s'hauria de fer, és necessari fer alguna cosa per evitar l'aglomeració, no sé si és un aparcament subterrani allò més indicat o una altra cosa, però el que és clar és que s'ha de fer alguna cosa ja.

TONI GARAU PROHENS

Els dies de mercat sempre hi ha

problemes d'aparcament, com a placers venim a carregar i hem de deixar el camió en doble fila. Jo no som molt entès en això però crec que un aparcament podria solucionar aquest problema.

aquí com per tot.

JERÒNIA GELABERT ROCA

Si ha de ser un bé per al poble, don el meu consentiment. Hi ha molts de problemes d'aparcament, tant a plaça com a molts de carrers. L'aparcament ens evitaria les aglomeracions i els dies de mercat podríem circular per plaça.

SEBASTIA MORA ESTARELLAS

Estaria molt bé que es pogués fer un aparcament, perquè no hi hagués aquest embós que hi ha als voltants de plaça. Hem d'anar a aparcar als afores. Aniria molt bé poder aparcar

MARIA NOGUERA VANRELL

Trob que sí, perquè els dies de mercat principalment, és una vergonya, encara que es posin multes. Si es fessin uns aparcaments subterranis molta gent en compraria i els altres podrien estar destinats a la gent que anàs a comprar, durant 20 minuts, per exemple.

MIQUEL SBERT ROIG

Trob que la plaça és molt petita per fer aparcaments. A més això per-

judicaria els arbres. Em fa cara que per solucionar un problema de cinquanta cotxes s'haurien de gastar molts de doblers i tanmateix ens trobaríem a les mateixes. Jo preferiria que no es fes aquest aparcament.

Nota de la Redacció

Per un error d'impressió, possiblement motivat per la manca d'espai a l'enquesta del mes passat no va sortir íntegrament la resposta de Jaume Caldés sobre la recollida d'ametles i garroves. Aquest és el final del text que no va sortir publicat: *Respecte del preu: «catastròfic», de moment la garrova a 23 ptes./k. No són més que quebres i no compensen per la feina que porta.*

Ens fan creure que les subvencions són una solució però opin que és «un malalt que camina amb crosses» i que en un moment donat i quan s'hi està avesat els ho lleven de cop, cau i pega de cap. Déu faci que les coses millorin perquè si no és així aquests europeus no ens faran el paner mig, sinó que aviat el veurem el cul.

LA SENALLA DELS OUS

1. L'èxit de la Darrera Fira i el Firó, amb un bon dia de sol, carpes ifebàliques, venedors i visitants a rompre i maquinària, objectes i animals de tota casta. El Dijous Bo ho tindrà difícil!

2. L'exposició de carros, motors, maquinària agrícola i industrial, bicicletes, cometagiroadvió i altres enginys sorgits del caparrí i les mans dels llucmajorers avantpassats nostres.

3. El retorn de l'home del SAC per animar l'activitat cultural i educativa. Si abans estava a les ordres de l'Ajuntament, ara està contractat per l'Associació d'Alumnes de l'Escola d'Adults. Bona feina!

4. Les excel·lents exposicions de pintura de n'Aina Mir i de fotografia d'en Tomeu Coll que recentment hem pogut admirar. De les millors mostres artístiques que han sortit a fira!

5. El luxe que ens permetem els llucmajorers de poder ser multats, renyats i, si s'estrevé el cas, engrillonats per qualque municipal que tothom sap ben cert que és milionari. Mal per mal, sabates grosses!

6. Les millores que han fet en el cementeri per poder rebre la generació que el dia de Tots Sants hi ha fet cap per recordar els seus difunts. Enhorabona, Tomeu Lascolas!

1. La quantitat d'independentistes que segons un quinzenari arenaler hi ha també per Lluçmajor. Una de dues: o l'enquesta no està ben feta i fa dir a la gent allò que vol el director de la revista o bé els enquetats tenen unes idees i a la pràctica fan una altra cosa! Anau-ho a cercar!

2. La mala sang que han de tenir segons quins jove-nel·los per fer barrabassades com espanyar una creu històrica, tallar la palmera i serrar cinc o sis arbres dels escassos jardins públics que tenim. No mereixen més que menyspreu i fortes amonestacions!

3. Què hi fa un anunci de l'Ajuntament dins mitja plana d'una revista política d'ASI? Qui l'ha contractat? Qui el paga? De quina partida? Tots els partits polítics que facin revista també rebran aquesta subvenció camuflada? I les revistes informatives i culturals?

4. El perill que pot suposar passejar per foravila quan hi ha tantes escopetes carregades i a punt de disparar a tot quant es mogui. Alerta que les armes no sempre estan en mans responsables i capaces!

5. La gran quantitat d'errades, omissions, equivocacions i informacions, deficientes o insuficients que duia el programa de les Fires d'enguany. Aquestes Fires tantes voltes centenàries de vegades també fan cadufos!

6. La feblesa d'arguments dels esbirros rabasquistes quan, per replicar unes opinions contràries, no saben dir res més que *Puaf!*. Semblen un mal educat que escup en públic. Patètic!

LA LLUNA DE TEATRE

PRESENTA

LA FORÇA DEL COSTUM

(EL QUINTET DE LA TRUITA)

de Thomas Bernhard

El pròxim divendres, 4 de Desembre, a partir de les 22 hores, el grup **LA LLUNA DE TEATRE** farà al Teatre Recreatiu una de les primeres representacions del seu nou muntatge de **LA FORÇA DEL COSTUM** (El Quintet de la Truita), obra escrita per Thomas Bernhard el 1974.

La Lluna de Teatre és una de les primeres formacions escèniques de les Illes, com ho demostren el nivell i resultats artístics que han convertit en èxit de crítica i públic els seus muntatges, per exemple, de *Tot Esperant Godot* de Samuel Becket, *Jacques i el seu amo*, de Milan Kundera, o *Vernissatge* de Vaclav Havel.

En aquest cas ens proposen la seva versió d'un text que és una bona mostra dels trets que han fet de l'obra de l'austríac Thomas Bernhard (1931-1989) una imprescindible, àcida i lúcida, visió contemporània de l'home i la literatura.

Una obra caracteritzada per la seva difícil relació amb el seu país, Àustria, la seva crítica i l'ineptitud del poder i una relació de fascinació i rebuig pel món del teatre. En aquest cas, en una escenografia insòlita i despullada, la troupe d'un circ ambulant assaja el Quintet de Schubert que dona títol a l'obra. La dependència, el poder, la Cultura són temes de fons d'una obra que és una nova ocasió per gaudir del bon treball dels membres de la Lluna, que en aquesta ocasió s'enfronten a la dificultat afegida de les tècniques d'interpretació dels instruments del quintet.

TEATRE RECREATIU
DIVENDRES 4 DE DESEMBRE
A LES 22 HORES

LA FINESTRA

EL BATLE TÉ UNA IDEA!

Conten els papers d'última hora que el batle té una idea. Que la bombeta del pensament se li ha encès i que convoca periodistes i corresponents per fer-los partíceps de tan insòlita novetat. La primera autoritat de la vila, lluny de despotismes il·lustrats, vol que el poble discuteixca i conegui la seva singular il·luminació. Per adobar-ho, el Duce de l'Arenal, tot envejós, proclama: «Este hijo es mío», i ja tenim ball de família armat. A desgrat del que diguin les proves de paternitat o el veredict de l'oficina de patents, la veritat és que la idea amb redoble de tambor, ha estat presentada en societat com un fruit gestat dins la cervellera municipal, ifebalesca i assessorant que, adesiara, ens governa. És clar que al batle se li escapa que el poble no en té la primícia, perquè, l'assumpte, ja n'havia parlat prèviament amb el ram de la construcció. Aquests, però, li ha donat carabasses: no hi veuen el negoci clar. Com a mínim si l'Ajuntament no s'arrisca a posar-hi els doblers perquè ells facin la feina més segura.

¿Però què diantres ha capít la matèria gris que atrevera la ben pentinada closca de l'ex-conseller ara reconverit en batle per imperatius electorals del partit? Ni més ni menys que transformar les profunditats de Plaça en cotxeria subterrània de vehicles. La idea és de pes i el repte, d'aquells d'aferrar-s'hi. Cas de dur-se endavant, ens podem preparar per tenir mesos i mesos de frenètiques excavadores buidant els fonaments del centre urbà. Tones i tones de terra, macs i roca seran remogudes i traginades. Esquadrons de picapedrers capgiraran la fesomia urbana més coneguda. La pols correrà a lloure i el fanguet s'escamparà pertot. L'al·lotea bel·licosa tindrà matèria primera per emular els gloriosos foners baleàrics. El renou i el tragí de vehicles pesants alegren els carrers principals i fer-hi un passeig serà una delícia. A més d'un semblarà que enterren els milions dins el clot i el pressupost de la Sala se'n ressentirà.

Si no omplim la parròquia plena d'ous, almenys tendrem el soterrani de Plaça curull de cotxes i furgonetes. Badarem pel Rebosillo per veure com hi entren i en surten vehicles de tota mida i els compararem entre sí per veure si fan senyor. En estirar les cames damunt l'enrajolat, tastarem l'escalforeta intoxicada que escopiran els respiralls. De passada, demanarem als cafeters i botiguers o als hortolans i marxandos com els ha anat la temporada.

Ben mirat, té bones idees, el nostre batle. I pensar que ens escatima esforços, hores i pensaments intentant fer carrera per Ciutat!

Macià Garcias

Al Sr. Batle de Lluçmajor

El mes passat llegíem que el Sr. Batle està a favor de la construcció del nou port, perquè segons ell s'Estanyol millorarà en tot això:

1. Desapareixeran les actuals pistes de tennis.

És normal que a les nits d'estiu se senti el renou de les pilotades i comentaris dels jugadors. Allò que no és tan normal, és que per afavorir-ne uns pocs, que tenen casa seva prop del club, es perjudiqui la majoria que practica aquest esport, la qual se'n veurà privada i haurà d'anar a sa Ràpita per poder jugar.

Quina llàstima no haver comprat un solar edificat a sa Ràpita.

2. Desapareixerà l'actual escola de Vela.

No ho creim, Sr. Batle, ja que no concebem un club nàutic sense aquest esport. El que sí succeirà és que l'edifici es traslladarà a l'escullera i aleshores el natural trull dels alumnes se sentirà molt més perquè estarà situat aquest edifici dins la mar.

3. Desapareixeran les actuals pistes de petanca.

Al seu comentari se us va oblidar, Sr. Batle, aquest esport practicat sobretot per estiuejants les nits d'estiu. Pistes situades també prop del club. En conseqüència, a jugar a sa Ràpita!

4. Desapareixerà l'actual local social perquè és -diu- el focus de renou produïts pels motoristes que acudeixen al club.

La seva ubicació es traslladarà a l'escullera i d'aquesta forma quedaran suprimits els renous.

No és cert, Sr. Batle, ja que justament el local s'edifica a l'escullera i, com hem dit abans, estarà sobre la mar i llavors els renous de les motes se sentiran a uns quants kms. de

S'Estanyol, cosa que no passa actualment.

5. I que les edificacions per construir passaran a segon terme.

Novament s'equivoca, Sr. Batle, ja que les noves edificacions podran ser contemplades des de qualsevol punt del litoral de s'Estanyol, de sa Ràpita o de sa Calònia de Sant Jordi. A més aquestes construccions espenyaràn actual paisatge, ens privaran de la visibilitat que ara tenim de s'Illot, així com del litoral que limita el mar amb s'Estalella i el seu gran pinar.

Ho sent molt, Sr. Batle, però estau equivocats. I s'Estanyol vol recordar-vos amb major estima, que creim que us mereixeu i per això esperam que ens defensareu d'aquesta amenaçant especulació.

Respectuosament,

M.B.C.

Contesta a D. Baltasar Ramon Clar

Sra. Directora:

A la vostra revista del mes passat, el Sr. Ramon fa una exposició dels problemes que podria tenir el club nàutic de s'Estanyol, amb els quals pretén justificar que és necessària una ampliació d'aquest club amb nous llocs d'amarrada, noves instal·lacions, nou local social, multitud de palmeres, etc...

Però és llamentable que el Sr. Ramón (vicepresident del club el 1985) ens vulgui donar gat per llebre, segons resulta dels següents punts:

1. El club sempre ha precisat i disposat de poder econòmic per fer front a les despeses de rehabilitació i sanejament.

És suficient recordar, que les anteriors juntes directives solucionaren tots els problemes plantejats, per als quals varen disposar de suficients quantitats no només per a les despeses necessàries sinó per fer reformes i així es veu que sempre s'ha complert el pla de sanejament sense necessitat que els socis haguessin de gastar, segons pregona el Sr. Ramon.

Per tant, si l'actual directiva no

troba solucions per als esmentats plans, li ha arribat el moment de presentar la dimissió per part de tots els seus membres.

Si no resulten suficients els ingressos que obté el club pel lloguer de llocs d'amarrada, de local social, cobrament de quotes i d'altres conceptes, per la quota d'entrada de soci d'un milió de pessetes, etc., etc... no entenem que anualment el club organitzi les distintes regates que comporten quantioses despeses superiors a alguns milions de ptes., a més de festes i actuacions musicals.

A més a més, si el club no navegàs esplèndid en milions, per ventura se'ns podria explicar la raó de la recent compra de la flamant furgoneta que és segur que haurà costat molt.

2. Si realment el club té necessitats de molts milions més per substituir, no és just que aquesta necessitat impedeixi als estiuejants i a la població del lloc, poder disfrutar d'una tranquil·litat i benestar que és l'enveja de molts ciutadans de Lluçmajor que han abandonat s'Arenal per anar a S'Estanyol.

Recordau, Sr. Ramon, que GESA vol construir un port a s'Estalella. Aleshores, ¿per què hem d'admetre un altre port, amb aquesta ampliació?

3. I, per acabar, sabíem, Sr. Ramon, que sou amic íntim del president Antoni Ginard, i també sabem que sou accionista d'una empresa destinada a la venda de materials per a la construcció.

Atentament,

A.E.D.

Per un menjador escolar

Els qui firmam, pares d'alumnes de Preescolar del Col·legi Públic Jaume III de Lluçmajor, volem fer pública i denunciar la greu desatenció i discriminació que significa la falta d'un servei de menjador escolar per alumnes d'aquest nivell.

Situació que, pels residents fora del nucli urbà de Lluçmajor s'agreuja amb l'inexistència de transport escolar per aquest nivell. (Es dona, per exemple, el cas d'un alumne estanyolenc, que per les condicions laborals dels seus pares només pot assistir a

classe dos matins per setmana).

Davant aquesta situació se'n informa que el Ministeri d'Educació i Ciència se'n renta les mans, remeient-se a la llei i argumentant la no obligatorietat del nivell preescolar.

Aquesta situació s'agreuja amb la perspectiva d'allargar-se durant els primers anys d'EGB donada la insuficiència de places de menjador escolar en funcionament (i del qual són exclosos els alumnes de preescolar). Una insuficiència de places que coincideix i es veu agreujada per:

1. Concessió «Vitalícia» de les places als alumnes per tota l'EGB, sense cap control de la permanència de les situacions de necessitat que es punten per concedir aquestes places (selecció que s'efectua segons criteris de la Delegació Provincial del MEC).

2. La prioritat a residents fora del nucli urbà de Lluçmajor és causa que moltes de les concessions de places de menjador es fonamentin en «falsos empadronaments» a segones residències de la costa famílies que realment viuen a Lluçmajor».

3. L'abús evident per part de residents a nuclis pròxims a S'Arenal que, enlloc de matricular els alumnes als centres d'aquest nucli urbà, que són molts més pròxims al seu domicili, els envien a Lluçmajor, gaudint de serveis de transport i menjador (i prioritat en aquests serveis), a més d'una ajuda en forma de Beques del MEC que pràcticament els du a «guanyar doblers» usant aquests serveis. A costa d'una evident situació de privilegi basada en la discriminació dels residents a la vila, a certes zones rurals i altres nuclis del terme.

S'ha arribat a l'extrem de famílies residents a Palma que s'empadronen a les Badies per gaudir d'aquests privilegis, mentre famílies residents a Lluçmajor s'han de traslladar a viure a Palma perquè tenen un parells de fills en edat preescolar i de primers anys d'EGB i queden exclosos del servei de menjador.

EN CONSEQÜÈNCIA, DEMANAM:

1. L'urgent POSADA EN MARXA d'un servei de menjador per a alumnes en edat preescolar. (Petició que presentam al MEC i a l'Ajuntament de Lluçmajor amb el prec que no

s'embarquin en un joc d'excuses legalistes que només serveixen per ajornar la solució d'un problema urgent).

2. L'ampliació i adequació de l'existent menjador per EGB, amb la dotació d'instal·lacions i personal per a un correcte funcionament dins l'entorn pedagògic del centre. I mentre això no arribi l'anàlisi correcta i actualitzada de les situacions de necessitat que acabin amb els abusos, així com la racionalització de l'ús de

centres en relació a la proximitat real del domicili).

3. Demanam també la solidaritat dels pares de nins que en anys pròxims trobaran la mateixa situació si no se soluciona, la de pares d'alumnes d'EGB que pateixen situacions com les que hem descrit, així com la de ciutadans i organitzacions sensibles al que en una societat com la nostra és una necessitat social de primer ordre.

Segueixen 40 signatures

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

OR EN PES

Cadenes a 1.650 pts. gr.

Aros llisos a 1.500 pts. gr.

Pulseres Isabelines o Calatrava a 1.650 pts. gr.

Aliances llises per a casaments des de 3.500 pts. cada una

Cordoncillos mallorquins des de 32.000 pts.

Clauers de plata des de 1.500 pts. unitat

Plaques de plata des de 700 pts. unitat

Cadenes de plata des de 1.000 pts. unitat

Pulseres Esclaves de plata d'home des de 1.900 pts. unitat

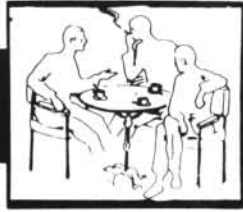
Amb gravat gratuït i al moment

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Lluçmajor)

Tel. 66 04 03

XERRADES DE CAFÈ

Diuen que diuen...

Diuuen que el centre per a la Tercera edat es farà prop del parc dels bombers, com estava projectat.

- No.
- Idò, on?
- A la cantonada de les Cisternes Majors.
- I com ha estat això?
- Comprant un nou edifici per més de seixanta milions de pessetes.
- Però, no diuen que no tenen doblers?
- Som com el clero, que quan no en tenen, fan obra...

-Diuen que als qui tomaren la Palmera i altres herbes, els han posat cent mil pessetes de multa.

- I res més?
- Què ho trobes poc?
- És ben poc pel malaveig que feren.
- Diuen que també posaran un casc de motorista al rei En Jaume.

-És així que s'ha de fer, perquè si visqués i volgués anar amb moto, no li quedaria altre remei.

-No és això, és que aquest artefacte cau millor a un cavaller d'aquell temps que no als joves d'ara.

-Diuen que el Polígon industrial va molt malament.

-Sí, va més poc a poc que les tortugues que se'n du-gueren.

-És que amb la crisi que hi ha, no és temps per comprar solars al Polígon.

-L'han projectat massa tard, perquè ara tots els indus-trials llucmajorers ja estan instal·lats dins el poble.

- En vendran de fora...
- En venir han de venir...

-I tot per no voler escoltar el batle Ramon...

-Diuen que la desviació de la carretera de Palma amb la d'Algaida està aturada.

-La perllongació de la Ronda Ponent, vols dir.

-Sí, ara resulta que no tenen permís de carreteres, ni tenen projecte d'aigües pluvials ni d'enllumenat.

-El batle va dir també que els terrenys que volten el Molí, no basten per fer la rotonda.

-Crec que s'haurien de deixar de punyetes, i acabar el que està començat.

-No poden fer una rotonda rodona...

-Desbarats més grossos han fet els polítics...

-Diuen que el TESEO dels socialistes és molt divertit.

-I quan el duren per Lluçmajor?

-Diuen que no el repartiran perquè no tenen persones que vulguin anar de casa en casa a explicar els deu anys triomfals del govern socialista.

-Diuen que hi ha mar de fons en el partit de Lluçma-jor, i ja ha dimittit el secretari i la regidora.

-I en Tomàs Garcias que no dóna senyals de vida...

-I això de fer aparcaments subterranis, com està?

-Diuen que és una bataionada del batle.

-Perquè la gent en parli, crec jo.

-Un altre TESEO...

UN QUE ESCOLTAVA

- HAMBURGUESES**
- «PERROS»
- «PINCHOS»
- «PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...
Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

**EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES**

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

**De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19**

i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

LLUCMAJOR

Serà la LOGSE l'educació del futur?

Aquest article vol explicar, de forma senzilla, els principals trets de la LOGSE. En cap moment no vol entrar en valoracions, ja que creïem que els profes-

nals de l'ensenyament han fet les corresponents anàlisis i ja tenen el criteri format sobre la llei en qüestió.

Aquesta llei vol corregir les deficiències de la que estava vigent des de 1970. Deficiències provocades, unes per l'evolució de la mateixa societat -pensem per exemple en les noves professions- i d'altres, per la mateixa llei -per exemple, les edats d'escolarització-.

Molt breument, podríem enumerar les següents deficiències que vol corregir la LOGSE:

-La manca d'una configuració educativa abans de l'educació obligatòria.

-La doble titularitat al final de l'EGB que impossibilita una igualtat d'oportunitats.

-El desfasament entre el final de l'escolarització obligatòria i l'edat del treball (14 i 16 anys respectivament).

-La configuració de la FP com a una via de segon ordre.

-Una FP desvinculada del món del treball.

-Un BUP molt teòric i orientat exclusivament a la Universitat.

Ara analitzarem la llei, però abans d'entrar a explicar els articles, concretarem unes consideracions que hi ha en el preàmbul que són fonamentals per entendre-la.

En primer lloc ens fixarem en l'objectiu fonamental i primer de l'educació que, segons aquest preàmbul, és que el nin/a:

-Aconseguixi una formació plena.

-Apringui a construir una concepció de la realitat que integri els coneixements i valoració ètica i moral de la mateixa realitat.

-Pugui exercir dins aquesta societat plural la llibertat, tolerància i solidaritat.

Aquests tres eixos -formació plena, coneixements-valors i exercir la llibertat, tolerància i solidaritat-seran els puntals d'aquesta llei i sempre s'hi farà referència.

En segon lloc, i seguint amb aquest preàmbul, és important que remarquem unes consideracions sobre la filosofia que té aquesta llei respecte de l'educació. Destacam:

-En l'educació es transmeten i exerciten valors (paraula nova en l'educació, però que sempre ha estat present en els educadors) que fan possible la vida en comunitat (així sempre s'hauran de tenir presents els drets i deures de totes les persones).

-L'educació permet d'avançar en la lluita contra la discriminació i desigualtat (a causa del sexe, raça, religió o opinió).

En tercer lloc, i ja per acabar aquesta petita introducció, remarcarem dues fites molt importants d'aquesta llei i noves dins l'organització del sistema educatiu. Per una part els lligams que tenim amb Europa i, per l'altra, el respecte a l'estructura autonòmica de l'estat contemplada en la Constitució.

Dit d'una manera ràpida seria, d'una banda, Europa com a horitzó i així equiparar el nostre sistema educatiu amb altres països del MCE i accelerar la modernització de la nostra societat i, de l'altra, el respecte a cada una de les comunitats autonòmiques i més encara si tenen unes característiques específiques com la llengua.

Després d'aquesta petita introducció, que creïem que és necessària per entendre la llei, podem entrar a explicar com queda l'educació que els nostres fills seguiran segons la LOGSE:

La LOGSE configura el sistema educatiu de la següent forma:

- Educació Infantil
- Ed. Primària
- Ed. Secundària que comprèn: ESO, Batxillerat, FP de grau mitjà.
- FP de grau superior
- Ed. Universitària
- Ensenyament de règim especial:

artístics idiomes.

Abans d'explicar les tres primeres etapes (Infantil, Primària i Secundària) cal que enumerem els fins que ha d'aconseguir l'educació i que fan referència, evidentment, als objectius i filosofia a què hem al·ludit al preàmbul. Destacam:

-Que l'educació vol aconseguir el desenvolupament de la personalitat de l'alumne, la formació integral i per a la pau, la preparació per participar activament en la vida social i cultural (...).

EDUCACIÓ INFANTIL

-Edat: de 0 a 6 anys.

-Caràcter voluntari.

-L'administració ofertarà places gratuïtes (concerts amb entitats públiques i privades).

-Contribuirà a desenvolupar en els nins les següents capacitats: Destacam: «Conèixer el propi cos, relacionar-se amb l'altra gent, observar i explorar l'entorn natural, familiar, i social i adquirir una autonomia en les activitats habituals».

-Composició: 2 cicles: de 0 a 3 anys, de 3 a 6 anys.

-Metodologia: es basarà en les experiències, activitats i els jocs.

-Titolació: mestres especialistes en Ed. Infantil.

-Lloc: centre d'educació Infantil, centres de 2n. cicle d'educació Infantil.

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

-Edat: de 6 a 12 anys.

-Caràcter obligatori (i gratuït).

-Contribuirà a desenvolupar les següents capacitats. Destacam: «Utilitzar les llengües pròpies de la Comunitat, apreciar els valors bàsics que regeixen la convivència humana, conèixer el medi».

-Composició: tres cicles de dos cursos cada un.

-Àrees: coneixement del medi natural, social i cultural, educació artística, educació física, llengua castellana i catalana, llengua estrangera, matemàtiques.

-La metodologia serà personalitzada i s'haurà d'adaptar als diferents ritmes d'aprenentatge de cada nin/a.

-L'avaluació haurà de ser contínua i global.

-Titolació: mestres, música, ed. física, idiomes: professors especialistes.

-Lloc: centres d'educació Primària.

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

-Es divideix:

*Ensenyament secundari obligatori: 4 cursos

*Batxillerat: dos cursos

*FP de grau mitjà: 2 cursos.

ESO (Ensenyament secundari obligatori)

-Caràcter obligatori i gratuït.

-Contribuirà a desenvolupar les següents capacitats. Destacam: «Comprendre i expressar-se en les llengües de la Comunitat, comportar-se amb esperit de cooperació, respectar els bens artístics i culturals, coneixement del medi...»

-Composició: dos cicles de dos anys cada un.

-Àrees: ciències de la natura, ciències socials, geografia i història, educació física, educació plàstica i visual, llengua castellana i llengua oficial de la Comunitat, i literatura, llengües estrangeres, matemàtiques, música, tecnologia.

-Optatives: podrà establir-se l'oplativitat d'algunes d'aquestes àrees.

-Metodologia: s'haurà d'adaptar a les característiques de cada alumne, haurà d'afavorir les capacitats per aprendre per si mateix, per treballar en equip i l'haurà d'iniciar en el coneixement de la realitat.

-Horaris: actualment ja són vigents i són de 32 hores setmanals.

Podem resumir, per acabar aquest apartat, dient:

1er. Aquesta llei configura l'ensenyament pre-obligatori: EDUCACIÓ INFANTIL.

2n. L'ensenyament obligatori és dels 6 als 16 anys i es divideix en dues etapes: EDUCACIÓ PRIMÀRIA I ESO.

3r. Única titulació a final de l'ESO:

graduat en educació secundària, que donarà accés a:

-Batxillerat: 2 anys i es podrà accedir a la Universitat.

-FP: dividida en grau mitjà i grau superior.

Mots de passió

Xavier Abraham: «No trob res que pugui vèncer a la por»

Xavier Abraham (Ciutat de Mallorca, 1946) és una persona a la qual hom li suposa — simplement tenint en compte les seves dedicacions: poeta, perruquer i organitzador de les conegudes vetllades literàries del cafè «L'Havanna» — un gust quasi sibarita per la paraula. I

és una suposició tan fonamentada com fàcil de corroborar— n'hi ha prou amb compartir amb ell un horabaixa i algunes consumicions en un bar qualsevol de Ciutat. Vegeu-ho.

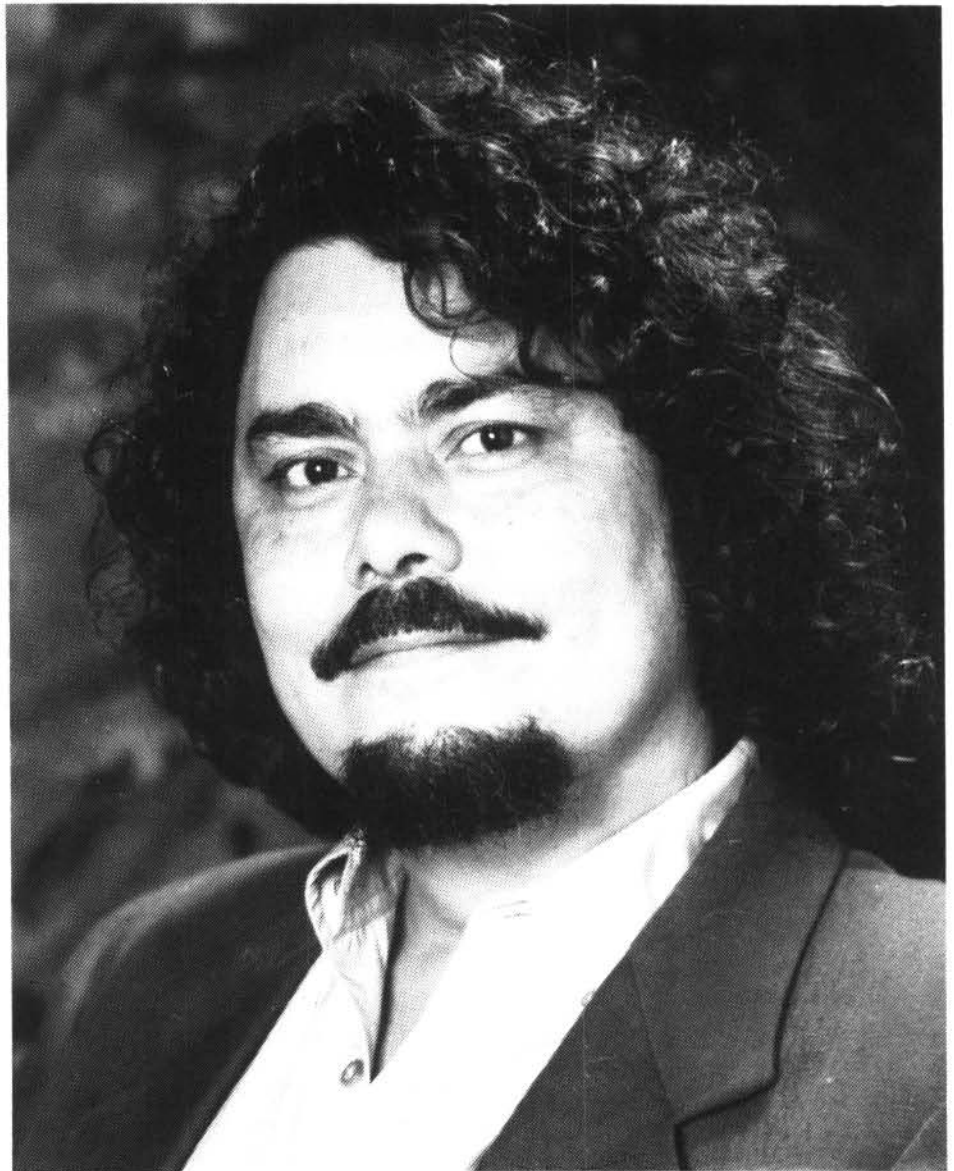
-A banda de *Les mosques, la por*, de publicació recent, has escrit i publicat dos poemaris més: *Iceberg* i *Sagitari*, tanmateix de difícil localització. Parla'ns un poc sobre elles: què representen, què comuniquen i com els veus en la distància del temps.

-Bé, *Iceberg* és el típic llibre primerenc, de juvenesa. I és curiós anomenar-lo així, perquè ja era ben adult en escriure'l: es tractaria, en tot cas, de juvenesa literària, perquè era el primer llibre que escrivia. Simplement, tenia una sèrie de coses per dir, per contar, i ho vaig voler fer escrivint. És un llibre que ara veig superat en la seva concepció i resultats per les meves següents obres i per moltes altres però que no vaig voler deixar en el calaix: no pots voler donar una segona passa sense haver donat la primera.

Quant a *Sagitari*, és un llibre en què ja, fins i tot passat el temps, hi trob coses aprofitables, sòlides i amb una certa maduresa. Em sembla una sensible passa envadant respecte d'*Iceberg*.

-En la teva obra has assajat la poesia, versificada, i la prosa poètica. ¿T'has proposat, en el futur, d'assajar alguna altra forma d'expressió o penses continuar investigant les dues esmentades?

-No, de moment no. Mira, de vegades escric coses més narratives, més extenses, però llavors pens que m'alluny de l'essència de l'assumpte, i tot d'una torn a cercar-la, perquè és el que m'interessa. De totes maneres, això que em demanes és una qüestió de temps: tot és possible...

-Aquestes «mosques» del teu últim llibre, ¿són, exclusivament, els teus fantasmes personals exorcitzats o representen alguna cosa més general, més «comunitària», que di-

guéssim?

-No, no. Les mosques són uns animals que em fan fàstic, un animal desagradable, empipador, insistent i que no saps d'on et ve. El que vull

representar amb elles són totes aquestes coses que cadascú duu a sobre i que no sap com espolsar-se-les.

-Quant a la por, com a persona i com a autor: ¿t'hi autocomplaus, en la por, o simplement cerques la manera de treure'n alguna cosa aprofitable, com ara un grapat de poemes?

-Bé, de vegades, la por és un sentiment d'angúnia davant el que escric, o davant allò que me fa escriure determinades coses en un cert moment. Però sobretot, jo localitzaria el fet de la por en la vida normal, quotidiana: aquesta sensació de tenir un pes al damunt, aquest anar amb el cap baix que ha esdevingut una constant social.

-A que tenim por? ¿En quin sentit aconduïx o influeix en la nostra experiència i conducta la por?

-Cadascú té por a coses diferents i, per tant, a cadascú el menarà per camins diferents. El que és segur és que jo no trob, ni veig, res que pugui vèncer a la por: la fe i l'esperança s'esvaeixen amb l'experiència. L'únic que podem fer, el millor que podem fer, és mirar de trobar la forma de viure més intel·ligent possible, d'acord amb nosaltres mateixos.

-A *Les mosques*, la por trobam versos com els següents: «Quan home, cap humiliat, ja baixa la costa del darrer muntanyàs, fa befa de les festes de cada any i de les noves, i de les que li fan», o també: «Els mots/i la casa, buits,/el cor tant se'en fot/ ja d'obrir/una altra finestra». ¿Ha arribat l'home a una mena de carrer sense sortida, d'apatia quasi congènita?

-Hem de pensar que hi ha diferents societats, i que nosaltres estam en una de petita. Així i tot, en una societat com la nostra hi ha passat, present i, fins i tot, futur. El que et demanes, en un moment donat, és en quin punt tu hi estàs instal·lat. I aleshores, te n'adones que moltes coses que havies après, moltes en què creies, no són vàlides. I et sents buit, perquè veus que bona part de la teva base s'esfondra: això és el que expressen aquests dos poemes.

-També hi dius: «Tant els guanyadors com els perdedors fem el mateix Camí». Aquest vers, i el Camí

en majúscula, semblen exposar un programa determinista, i desenganat, de la vida i del món i la bolla...

-Sí, és ver. Em referesc, és clar, a la mort. Hi ha qui intenta acumular molts béns o doblers per tal que el recordin, per tal d'aconseguir una certa transcendència, encara que sigui per tenir una tomba més grossa. Jo crec que hem de canalitzar els nostres esforços cap a la vida, i no cap a després de la mort.

-De totes maneres, en el fons l'artista, amb la seva obra també cerca una mena de transcendència...

-Sí, si es parteix amb aquesta intenció. Tanmateix, mai no saps el que permanence o no. Hi ha gent que escriu amb l'objectiu de transcendir: molt bé, doncs endavant. Jo crec que el fet d'escriure, de crear, és bo en si mateix, prescindint de les conseqüències a què pugui donar lloc.

-Paasem a parlar un poc sobre l'altra vessant de la teva activitat literària: les vetllades dels «Poemes a l'Havanna». Explica'ns la seva història, esperit, ideari...

-Bé, en realitat, va ser un fet accidental. Vaig considerar que, en un cert moment, no s'estava fent el cas que es mereixia a en Josep M. Llompart, i vam organitzar un acte en homenatge seu, que va tenir un gran èxit i un gran ressò. A partir d'aquí, les coses van venir realment rodades, fins arribar a assolir un cert pes específic, encara que amb el mateix esperit «amateur» i casual d'aquell primer, o primes, actes. Jo crec que el que passa és que calia una iniciativa com aquesta. I ja duim dos anys!

-Quant a en Llompart, sembla que li comença a arribar aquest reconeixement merescut: es prepara un any d'homenatges a la seva figura...

-Sí, i et puc dir que serà un homenatge molt obert, en el sentit que cada institució, cada organisme, organitzarà un acte diferent, així com trobi més convenient i més d'acord amb la figura d'en Llompart. Serà, doncs, un homenatge molt afectiu, càlid, lluny d'aquests macroevents que es donen amb freqüència.

-¿Has pensat en d'altres activitats per a les vetllades de «L'Havanna» apart de les lectures i presentacions

poètiques, com ara taules rodones, exposicions etc?

-Sí, el que passa és que encara no m'ha calgut cercar alternatives a la lectura poètica. Hi ha més poetes del que em pensava! aleshores, com que no es tracta de carregar per carregar i el fet de les lectures cobreix amplemment la programació... De totes maneres, consider que el fet poètic abasta una gamma molt ampla d'activitats, a les quals també voldria donar un espai per adonar-se un poc a conèixer.

-¿Creus que tenim autors que integren, ja, una autèntica modernitat o encara estam col·locant maons per construir una tradició de literatura mallorquina en la nostra llengua?

-Jo crec que encara no, però que estam en el camí. Així com la meua és una generació molt indefinida i molt marcada per un moment i uns esdeveniments històrics i polítics concrets, la generació més jove —gent com Miquel Cardell, Miquel Bezares, Arnau Pons...— és gent que ja ha sortit de la universitat fent poesia i amb les idees bastant clares al respecte. Aleshores, començam a tenir gent molt present en la modernitat instal·lada en l'avui i mirant cap al futur, i això només pot voler dir que anam fent i que anam fent bé.

-Finalment, ¿quin lloc trobes que ocupa la poesia, i la literatura en general, dins la societat mallorquina?

-Cap, i no només en la societat mallorquina, sinó en totes. I això, a causa d'un fet bastant greu, que és la dissociació entre els escriptors i la societat. Caldria que els escriptors féssim un esforç per resultar més propers a l'home del carrer, que fóssim millors comunicadors. De fet, la idea dels «Poemes a l'Havanna» va un poc per aquí: la desmitificació de la figura de l'escriptor. D'altra banda, també caldria creat hàbit de lectura, ja des de la formació més primerenca de les persones, per tal de subsanar aquesta situació.

Sebastià Alzamora

Bibliografia

Iceberg (1986), *Sagitari* (1988), *Les mosques*, *la por* (1992)

Propietat rústica, pecuària i urbana a Llucmajor en el segle XIX (III)

Amillarament de 1862. Llucmajor

Joan Clar.

El Cultiu al 4t., era un tipus de cultiu de Cereals (Blat i Ordi), que en 4 anys donava dues collites. De la mateixa manera que els Cereals, estava classificat en quatre qualitats i les principals extensions es localitzen en les grans superfícies, és a dir, en les grans possessions.

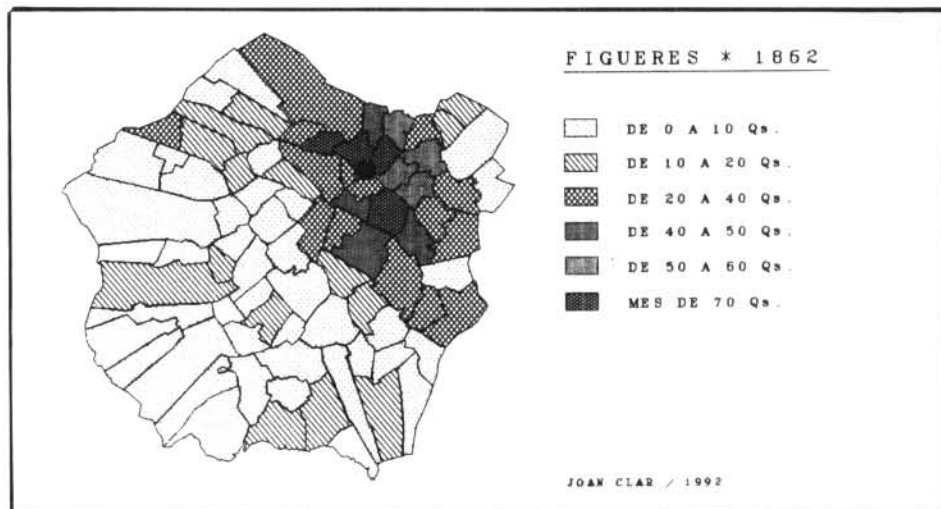
Encara que en quasi totes les Seccions de l'Amillarament, el Cultiu al 4t., es troba representat en més o menys extensió, només hi havia 9 Seccions on no hi estava present.

Com he apuntat al principi, les màximes extensions es troben localitzades en els grans latifundis, radicats concretament a Sa Marina. Així sabem que en Sa Torre dels Vilallonga, propietat de Dn. Marià de Vilallonga i Togores, el dit Cultiu ocupava una extensió de 644 Qs. (18 Qs. de 1^a; 25 Qs de 2^a; 67 Qs de 3^a; i 534 Qs

de 4^a); Son Granada del mateix propietari, en tenia 497 Qs. (15 Qs de 1^a; 30 Qs. de 2^a; 67 Qs de 3^a i 385 Qs de 4^a). Però és a S'Aguila, propietat del Marquès de Vivot, on hi havia la

màxima extensió d'aquest tipus de cultiu, representada en 758 Qs., (50 Qs de 1^a; 78 Qs de 2^a; 140 Qs. de 3^a i 490 Qs. de 4^a).

La figuera, era el segon tipus de cultiu, en quant a extensió de tot el

CAMISETES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07620 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÈFON 66 04 22

BAR CA'N NADAL

(Nova direcció)

En Jaume i Na Catalina

**Especialitats: TAPES I
BERENARS**

Nicolau Taberner, 36 - Tel. 66 00 43

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

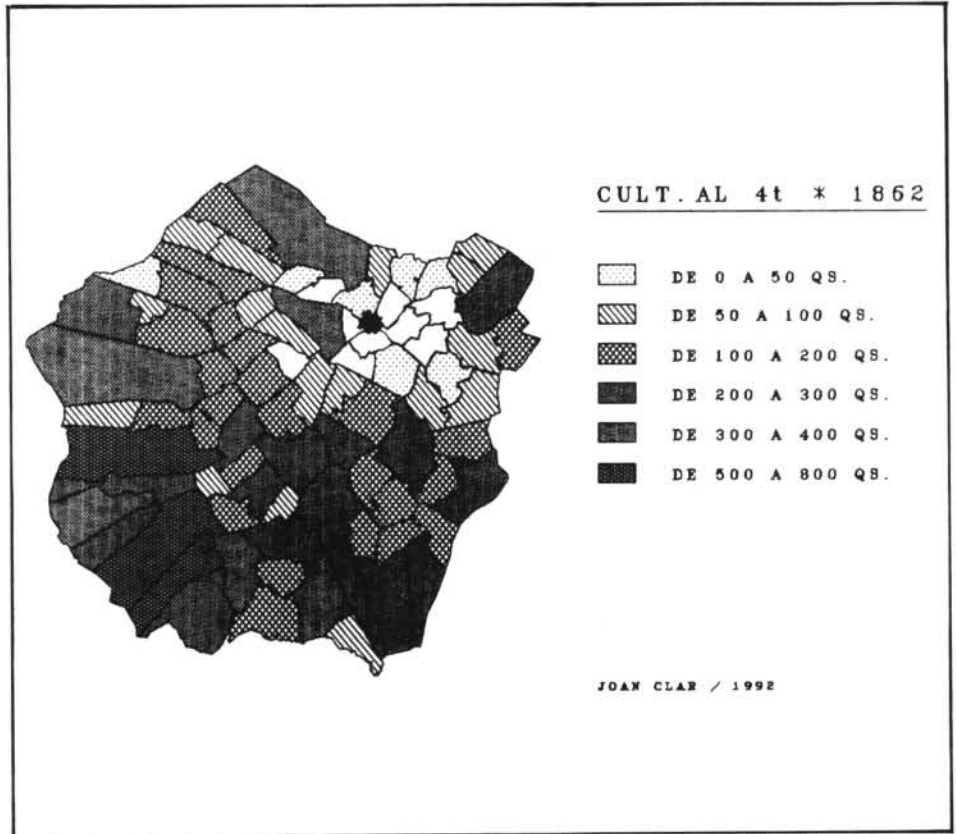
Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

terme, i més encara, el cultiu més considerable entre tots els arbres de Mallorca i inclús Balears. Consideració referida en quant a l'extensió. En 1862 a Lluçmajor, ocupava una superfície de 1479 Qs., assolint aquest segon lloc en el ranking de cultius del terme. Igualment que l'anterior, es troba classificat en 4ª qualitats i apart de servir per a l'alimentació humana, tenia un altre sentit, era també molt útil per a l'engreix del ramat porcí.

Les concentracions més importants de figueres, estan localitzades en dues possessions. A Ca'n Garra Seca d'Antoni Jaume i Caldès als. Garra Seca, hi havia 6 Qes. de 3ª qualitat; i a Son Muletó, propietat de D. Joan Mut i Sastre als. Del Pont, altres 6 Qes., també de 3ª qualitat. Altres extensions notables, estaven a Son Vidal de D. Nadal Vidal i Frígola amb 8 Qes. (2 Qes. de 2ª / 4 Qes. de 3ª / i 2 Qes. de 4ª); i a Son Marrano de D. Pere Odó Mut, repartides de la següent manera (1 Qda. de 2ª / 3 Qdes. de 3ª / i 2 Qdes. de 4ª). Es pot

deduir que el cultiu de figueres, en relació a la seva extensió (1479

Qdes.), estava molt repartit en nombroses i petites extensions.

SPORTS

Ca'n Salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Lluçmajor)

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669
LLUCMAJOR (Mallorca)

SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Quaderns del Fum Major

Blues del passeig (i vells, nins, mancances, polítics...)

Els focus que il·luminen l'escenari converteixen en al·lucinacions rosades, espectres de verdor vellutada i fosforescent, les branques més baixes dels plans del Passeig, que encara degoten de la pluja que ha durat el just per retardar però permetre que, a petició d'un sector de públic tan real com qualsevol altre, tan minoritari com la majoria, el blues i el pop tornin a sonar en directe vivísim a la vila després d'un parell d'anys d'absència.

Sempre és un privilegi sentir a Vicenç Caldentey envestir amb la guitarra el «Me'n vaig volant blues» deixar-nos transportar a una intensa «Caledònia» per l'harmònica de Victor U., o comprovar com «Donam'ho nina» escalfa l'atmosfera fins fer-la quasi sòlida... Entre el públic, joves col·legues del periodisme jove i atent d'aquí i de Menorca, Hells-Angels granadets en versió lcoal, abillats com pertoca amb insígnies alemanyes i parafernàlia militarosa; ecolos de manual i hippiosos de variades façons; moods adol·lescents i llanguids...

Acabada l'actuació d'Harmònica Coixa, el canvi d'escenari em permet dedicar-me al noble art de trobar romaguers... podré comentar la feta amb un amic ecolo-nacional que recorda (deu essee l'únic) l'aniversari de l'assassinat del Che Guevara, i ho commemora amb un pin de la famosa icona (l'any olímpic no perdona). Un altre de la mateixa ceba, quan ja estan a punt d'envestir Els Ocults, al·ludint a la seva cançó d'èxit, em comenta que a uns grans magatzems de Ciutat vénen «maletes de rejilla».

Quan la banda de pop-punk-revetler ençata el seu repertori el públic de les primeres files ha canviat: hi distingeix les joves tortugues ninja de Son Noguera, molta juvenea que aviat farà boti-botis, és a dir «Boti, boti, boti, espanyol el qui no boti», esport fins ara quasi inèdit a la

L'actuació dels Ocults

vila, però de pràctica innegablement creixent a Mallorca, l'exhibició del qual esper el Tinent Batle de cultura, que ja fa una estoneta que ha fet la volta d'inspecció. Damunt el monument del difunt i noble Rei Jaume III i el Capitán Trueno que subjecta el cadàver, em sembla entreveure fugament els fantasmes de MA Salvà i una colla de membres fundadors de «La Saba Marinenca», però no aconsegueix veure l'expressió que l'esdeveniment desvetlla als seus semblants venerables. I, tot plegat, són moltes coincidències, més encara perquè, abans de començar el concert, em contaven que una investigació sobre els difunts a la famosa Batalla de Lluçmajor, descobria que la quantitat de morts i nafrats va esser tan baixa que parlar de Batalla podria costar-se a l'exageració; però ja sabem que la història s'escriu com s'escriu, i, certament, la mort d'un Rei, baldament es tracti d'un monarca que ja ha venut part dels seus feus, be mereix ascendir una escaramussa a la categoria èpica de batalla.

Les cançons dels Ocults són d'un

cruel realisme social i lingüístic. Els sociolingüistes del futur les hauran de tenir ten en compte com els escrits de la premsa forana per conèixer la nostra realitat lingüística. També són d'un punkoide passats deu anys, d'un adolescent de marketing... ja ho diu en Raphel Pherrer, un bon amic de qui, per mor de la curtor d'alguns polítics, haurem de tornar a parlar: quina casta de punk es pot esperar d'una gent que berena de panades o coca de trampó.

La festa s'ha anat animant, algún aristocràtic cadell balla pogo, no es morirà d'aquesta, però segur que abans d'una hora l'hi semblarà que es mor. La festa no hauria estat completa sense l'aparició de Na Coloma amb la càmera, qui a petició del públic, immortalitza una bancalada que és tota una versió local dels postmoderns temps de mestissatge cultural que vivim... I així acabarà la festa, en pau i concòrdia fins l'any que ve si Déu i el pressupost municipal volen. I encara farem una cerveseta amb la cosina clàssica que se'n va a Eivissa i

en TF canador de soca arrel, que té envant de llest un plànol de la vila, i...

LLACHI ELS HIMNES

Una constatació curiosa: Els Ocults i els Sonadors de Lluçmajor coincideixen, almanco, en un tret: ambdues agrupacions tenen al seu repertori una cançó de Lluís Llach.

Vaig fixar-me en el detall quan, al final de l'actuació dels segons, interpretaren un pressumpte himne de la Comunitat Autònoma, d'aquests que ho són per decret. I vaig pensar que un himne d'aquests té tant poc a veure amb un Himne que requereix un sentiment de comunitat i el sentiment que un cant determinat el representa, idò que aquest tipus d'himnes per decret hi tenen tant poc que veure com el País Balear amb el que és un país, quant i més una nació... tant que veure amb la realitat com els decrets-llei amb els sentiments; però també vaig pensar que poden servir per desfressar i donar forma a la realitat, i pot ser per això es fan. País Balear? A mi no em diu molt més, ni gens manco, un eivissenc que un valencià o un lleidatà. Jo, com Ramon Llull, Anselm Turmeda, i tants d'altres em sé mallorquí de nació catalana, i la resta em sona o romanços i excuses de mal pagador...

Ah! i no agafassiu això com una investida als Sonadors, sobre els quals no puc tenir més que molts d'agraïments pel bell obsequi que m'han fet. Em sembla que està ben clar per quins politiquets parlava. I si no, atents, que aviat ens voldran encolomar un nou i pseudo himne de Mallorca. Que t'hi jugues, Mari-Pili?

FIRES I INFRASTRUCTURES

El dia del Firó, més o manco a la mateixa hora que les hordes convidades de la tercera edat prenien per assalt la Mostra llucmajorera-Ifebalera, vaig trobar D. Mateu Monserrat per plaça. Estava tot gojós pel resultat de la Darrera Fira. I certament, havia estat un èxit d'assistència. D. Mateu em va parlar de 6.000 cotxes a l'aparcament habilitat per

tal diada, i de fins a cinquanta-mil persones. No sé si va fer un poc llarg, però vaja. Pel que fa a negoci, cadascú en parla segons la caixa, i alguna ceramista no hi tregué per les despeses, i algún terrisser no es queixava...

El que sembla inevitable és l'obtenció de davant Cas Paguet. Poden aprofitar, ara que diuen de fer un aparcament subterrani a Plaça per fer-hi un pont, o un pas elevat i un d'enterrat, i així, tal vegada, si els comerciants del carrer no es posen d'acord per només ocupar una voravia que seria més senzilla, per ventura s'acabarà aquest famós embós. O convindrà conservar-lo com una mena de tradició?

El que no deixa d'esser al·lucinant és que ara ASI i el PP es barallin a veure de qui és la idea absurda de, ja saturats els carrers, començar a sacrificar el subsòl al trànsit rodat: treurem els cadàvers antics del lloc sagrat per posar-hi cotxes? Queda tan simbòlic com «cutre» (deis-li xaró!). I sobretot, com que no hi ha coses més urgents per enterrar-hi pressuposts milionaris...

Parlant de pressuposts, i de priori-

tats, en dos anys ja passen de deu els milions de pessetes que l'Ajuntament, presidit per Gaspar Oliver, que a les eleccions prometia dedicació exclusiva, ha pagat a IFEBAL, el Comité Executiu del qual presideix Gaspar Oliver, en concepte de lloguer per la barraca gegantina de la Mostra. Sumant-li els d'anys successius, anau fent comptes. I amb això no vull dir que la situació no hagi millorat en relació a com es feia abans, sinó que l'alternativa pot no esser encertada, i això sense cercar-hi d'altres explicacions de tipus «el batle fa pagar al poble els seus errors de gestió fora poble».

Afegiu-hi tres setmanes de trui devora el major centre escolar del poble. Devora? enmig de l'únic carrer d'accés. Imaginau les aules que ho han hagut de soportar quin aprofitament escolar deuen haver tengut...

O les situacions de potencial perill que es produeien a les hores que centenars d'escolars entren i surten quatre voltes cada dia entre aquell moviment de ferros i fustes...

Amb aquestes hem entrat en el tema de l'absoluta misèria del nostre

Gent de totes les edats es va concentrar per veure «Els Ocults»

poble en qüestió d'infraestructures imprescindibles per la vida ciutadana d'avui en dia. Qüestió de renovada actualitat per quant s'ha aprovat a la darrera Plenària municipal una despesa de 67 milions de pessetes per comprar Can Clar amb la finalitat de proposar a l'Insero un canvi d'ubicació pel «Centre Social de la Tercera Edat». Explicació: el col·lectiu ha protestat perquè no volien atravesar la ronda. (I entenc que a certes edats no s'estigui per caminades, o que reservin les energies pel ball). Són avantatges d'esser un grup nombrós i organitzat (i amb vot), protestes i la teva boca es mesura. El problema és que no es així amb tots els col·lectius que tenen necessitats.

Per cert, quan inaugurin aquest centre, una de les primeres activitats podria esser un curset de civisme i educació ciutadana. Així tal vegada s'evitaria que els vells de la vila protagonitzassin espectacles tan lamentables com el dels seus col·legues comarcals el dia del Firó a la Mostra. Feren matx. Fins i tot es menjaren un tros de coca que un expositor guardava per dinar. Però a qui la broma li va sortir salada va esser al formatger, vaja una manera d'enfornar! I llavors, au! tots a cercar receptes, que el «seguro» paga. Algun dia contaré amb detall l'investida que la tercera edat llucmajorera, en plena marxa excursionista, va fer a un jardí privat per «dur-se'n un uiet per sembrar», pitjor que el cavall d'Atila. I l'insultada que els va donar la madona quan se'n temé.

També hem d'entendre que quan

eren joves passaren temps difícils, i no hi havia tanta d'escola com ara. Clar que, si algú no arregla la situació d'insuficiència i abusos del menjador de Ses Escoles, no tenim cap garantia que les noves generacions tinguin més criança i mesura en les coses del llevar concert del vent. I és que més que ses escoles de Llucmajor són de ses Bahias, o dels ciutadans empadronats a ses Bahias, o dels llucmajorers empadronats en fals o altres indrets. És a dir, que probablement hi ha una situació d'abús, i de frau en l'ús de beques de transport i menjador. Però per començar a arreglar-la, a més de control, fa falta una escola per aquests nuclis urbans. (No volieu urbanitzar? Idò ja en començam a pagar les conseqüències, i espera!)

El que és evident és que el menjador és insuficient. I pels alumnes de preescolar inexistent. I els pares i mares treballadors, i els seus fills, i sovint els padrins quan n'hi ha, a passar canóssies. I ministeri i ajuntament que fan el desentès i es passen la pilota (i molts de pares que, arreglats els problemes personals, ja els va bé així?). A veure si l'ajuntament tindrà tants de milions pels problemes dels nins i els seus pares com pels dels vells...

I la Guàrdia Civil a l'antic convent. I la Casa de Cultura... a lo millor l'Ajuntament pot comprar el Pavelló de l'Ifebal a l'Expo de Sevilla, que no saben que n'han de fer. Segur que ens donaria una subvenció pel transport, en tenir bo s'ha de conèixer, i ja som clients, tanmateix. El podríem posar damunt l'aparcament

de Plaça.

I MENTRE, ELS MUNICIPIS...

Voten el que els amos de Ciutat els manen. I segons els vots de la darrera plenària, a la majoria municipal li sembla millor modificar la llei d'Espais Naturals per salvaguardar interessos especuladors i familiars que retratar-se amb un senyor que va complir condemna per pertinença a banda armada... Vaja una manera de perdre el temps, vaja una estretor de mires, una nul·la entitat intel·lectual, «apologia del terrorisme»! quins dallons, i on era, el terrorisme a l'estampa de Macià Manera i els apòstols? Tot té el seu caire positiu, i així, el Canyellisme ens torna a mostrar la seva nul·la entitat intel·lectual i política, els seus tabús ideològics, la seva por a tot quan soni a independentisme real, la seva manca d'arguments per a polemitzar amb qualsevol oposició no venal... i, de més a més, fan propaganda a la revista Radical del meu amic Raphel Perrer, de la qual som col·laborador... i així per ventura el projecte s'afiança i cobram i tot per fer un periodisme en català que aquests polítics no han sabut ni volgut mai propiciar. Amèn. Llegiu «Radical», llegiu premsa en català, pensau pel vostre compte, i a aquests travats que els bombin, homo, ja està bé. Si per res serveix la democràcia és per poder expressar ben fort els nostres menyspreus. I novament amèn.

Miquel Cardell

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMOBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL

Taller autoritzat

 ŠKODA

automòbils

piva motor s.a.

C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Qui no fa cas d'un dobler, quan l'ha de mester no el té

La llegenda ens parla del vel de Penèlope. La feina feta de dia es desfeia de nit.

Així pareix la «Llar de la III Edat de Lluçmajor». El que va fer l'Ajuntament socialista perquè els nostres padrins tenguessin un lloc d'esbarjo, amb el major nombre d'assistències possibles tal com rehabilitació, perruqueria, injeccions, atendre la tensió sanguínia, etc... sota les directrius d'INSERSO, organisme que té experiència en aquests menesters i té cura de la construcció, conservació, manteniment i funcionament dels edificis.

Com que el «color» de l'Ajuntament ha canviat (com el vel de Penèlope) es desfà allò que ja estava fet i es comença de bell nou.

El passat Consistori va negociar amb INSERSO la construcció d'aquesta llar, l'Ajuntament cedia els terrenys i no hi havia cap necessitat de gastar més doblers. Tan sols el fet de donar prioritat a un lloc més cèntric fa que es canviï tot el projecte fet i, per començar, hi ha unes despeses

de seixanta-set milions de pessetes per comprar el nou emplaçament.

En un moment de crisi, quan l'endeutament del municipi s'ha quadruplicat amb només 14 mesos, ¿«com treurà el carro» el proper Ajuntament?

Al lloc escollit anteriorment hi havia espai de sobra, és veritat que està a la part forana però té avantatges no despreciables: aire, llum, espai i no representaria una càrrega econòmica per a l'Ajuntament.

El Consell Insular també ajuda a la construcció, però una vegada feta no hi participa amb el manteniment. Però, siguem realistes, això amb el temps suposa més despeses que no la construcció perquè de fet aquestes es donen durant moltes generacions.

Lluçmajor té altres necessitats que esperen des de fa molts anys: un casal de cultura, la rehabilitació del quarter de la Guàrdia Civil (en el moment que retorni al poble, i pel qual vaig realitzar moltes entrevistes per aconseguir-lo).

I en aquest moment, ja que els pa-

drins estan atesos en un lloc, valdria la pena estalviar aquests milions, que bona falta ens fa.

Des de l'arribada a l'Ajuntament el grup municipal PP-ASI cada dia augmenta el deute i sempre amb el mateix discurs: «tenen la culpa els socialistes». Però allò que no es diu és que el 1991 el municipi estava en el 3 % de la capacitat d'endeutament i, en un any i mig hem passat a quasi un 13 %.

Què serà, culpa dels socialistes o d'una mala gestió dels ASI-PP?

En el darrer ple del mes d'octubre afegirem al banyat: 177 milions i no tornaran mota fins d'aquí a quatre anys (el proper Consistori).

Del que sí que pot presumir el nostre batle i el seu equip és de «deutes i ciment». Esper que els llucmajorers facin la justícia que pertoqui.

Joan Monserrat i Mascaró
Regidor del PSOE

expert

ELÉCTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C./ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08

El Port Esportiu de S'Estanyol i l'ampliació

A principis de la dècada dels 70, el Club Nàutic S'Estanyol va proposar la realització d'un petit port que satisfecia sobradament les necessitats d'aquella època. El Port es feu realitzat gràcies a la concessió atorgada pel Consell de Ministres i O.M. del 18/5/73.

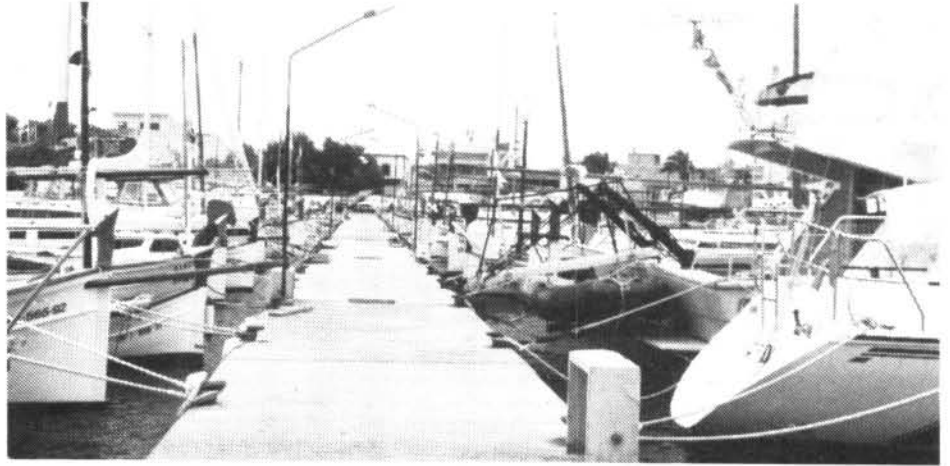
Les necessitats del Club Nàutic han variat substancialment en els darrers anys, tant en el que es refereix a sol·licituds d'amarraments nous com al tamany dels mateixos, majors que els existents a l'actualitat.

Aquests fets són, sense cap mena de dubte, conseqüència de l'apropament a la mar de la gent o dels ciutadans i de les seves aficions envers dels esports nàutics en franca ascensió, acompanyades de les millors condicions socio-econòmiques que viu la societat mallorquina en general i el nucli de S'Estanyol en particular, que és el nostre petit i tradicional centre mariner de Migjorn amb un entorn residencial de certa rellevància.

Les peticions de nous amarraments han estat tan significatives, no sols entre els socis del Club sinó també entre els residents a la zona, que, junt amb l'existència d'una infraestructura deficient i unes instal·lacions mancades de recursos, han convingut al Club Nàutic S'Estanyol de la necessitat de promoure l'ampliació del Port.

El primer projecte, que ocupava una petita part del domini públic, es va realitzar el 1990 però fou rebutjat. El segon, més racional i equilibrat i totalment diferent del primitiu, fou aprovat, amb bon criteri i demostrant una objectiva visió de futur, per la majoria de l'Ajuntament el dia 27 de juliol.

Aquest nou projecte contempla l'ampliació mitjançant un dic que envolta l'actual port de tal manera que **NO S'OCUPA MÉS DOMINI PÚBLIC**. Per altra banda s'han realitzat tot tipus d'estudis, entre ells un de promoció que ens ha demostrat que la demanda supera amb molt a l'oferta generada amb els 343 amarraments nous, quedant fins i tot

moltes peticions sense possibilitat d'esser ateses.

El Centre d'Estudis i Experimentació (CEDEX), organisme depenent del MOPU, ha realitzat una investigació específica de «Dinàmica del Litoral» la qual forma part integrant del Projecte i a més a més corrobora les conclusions derivades de l'anàlisi de l'onatge, és a dir, que les obres projectades **NO MODIFIQUEN LES CONDICIONS DE DINÀMICA DEL LITORAL** de la zona.

Un altre estudi detallat de la incidència **ECOLÒGICA-AMBIENTAL**, assenyalava que no s'ha detectat la presència d'espècies de flora o de fauna marina d'especial rellevància, així com tampoc cap zona de desovar, etc... i que el fons marí està format per materials de caire pedregós i rocós per la qual cosa les obres no tindran efectes nocius en l'espai marí.

Les dimensions i serveis del port s'han projectat d'acord amb el pla de necessitats previstes segons les característiques de l'entorn, i dels futurs usuaris i en base a una potenciació de la tradició marinera i de la qualitat residencial del nucli de S'Estanyol.

Les edificacions que s'han de realitzar a la zona de serveis, l'Edifici Social amb totes les dependències que li són pròpies: el Bar-Restaurant, Salons Socials, Biblioteca, Sala d'exposicions i totes les vinculades a les administracions públiques així com l'Escola de Vela, els magatzems i tallers corresponents, s'ubicaran a una

zona del Port allunyada de la primera línia de tal manera que no molestaran, com passa ara, al poble.

L'Ampliació del Port Esportiu de S'Estanyol constituirà una important promoció esportiva, cultural i social per a S'Estanyol i a més a més per a la Ciutat de Lluçmajor amb les lògiques i importants repercussions econòmiques per tota la zona i per al Municipi, dignificant S'Estanyol tan necessitat d'inversions, millorant considerablement la seva infraestructura, ja que l'esmentada ampliació permetrà remodelar i adequar l'actual port a les necessitats actuals, afrontar amb garanties la seva reforma i la creació d'un patrimoni suficient per seguir mantenint-lo sense problemes.

Per altra banda, es col·laborarà amb la regeneració i recuperació per al poble de la platja més grossa del terme municipal de Lluçmajor, que és Es Racó de S'Arena.

Així doncs, la modificació projectada no alterarà en absolut les condicions medi-ambientals ni la dinàmica del litoral, com demostren els estudis el·laborats per experts en la matèria, sinó que millora considerablement el seu entorn, per la qual cosa lamentam que certs grups es dediquin, sense fonaments i utilitzant la demagògia, a perjudicar a les persones i entitats que amb bona fe i rigor aposten per un futur millor.

Antoni Ginard Torelló
President del C.N. Estanyol

Aplec de Patiments (II)

Patir la poca gràcia

Els vos trobareu amb quotidianitat exacta, exasperant: vestiran una casposa camisa a ratlles negres, vermelles o blaves, i/o un jersei que de primer només es posaven els diumenges, de punt, adquirit en uns grans magatzems de rebaixes —si és dia de festa, o segons l'estatus, es permetran una americana de color verd mosca vironera, o així—. Aniran pentinats amb un serrellet engominat o deixat al seu aire, segons gusts, i els cabells dels parietals tallats curts, amb més o menys cura. Sovintejaran per aules, fàbriques, oficines, bars i taxis, i hom els designarà com a «els graciosos».

Són, en efecte, aquells que ens trobam cada dia i pertot arreu, i que ens recorden en públic que no ens hem afaitat bé sota la barra per, acte seguit, passar a explicar-nos l'acudit que sentiren el vespre passat per la televisió i que presenten com a propi. Aquells que, amb l'excusa d'alegrar-nos el dia, ens desbaraten les neurones amb ràfegues impietoses d'autèntiques bajanades. A més a més, integren un subgrup increïblement nodrit, i creixent en progressió gairebé aritmètica.

El cas és que, en principi, no hi ha cap mal en ser graciós, ans al contrari. El problema està en la qualitat de les gràcies. Cal recordar que l'humor és una capacitat exclusivament humana i, per tant, podem suposar que complementària a l'altre tret definitori del gènere humà: l'intel·lecte. Sempre s'havia vist que feia humor el qui en sabia, deixant de banda el fet que fos lletrat o no: en són proves feaents des de les cançons, gloses i refranys populars humorístics de totes les èpoques fins a les obres de Molière, Pere Quart o Oscar Wilde, per exemple.

No obstant, en els nostres dies (que ara no m'aturaré a analitzar ni descriure: d'això ja se'n cuiden prou els sociòlegs, els historiadors i els suplementos dominicals) no és graciós qui en sap, sinó qui en té ganes. I això és així perquè fer riure, o fer

somriure, ha acabat consistint en la repetició d'unes fórmules o mecanismes molt tronats i ben païts, o apresos en qualsevol pantalla de pit i cuixa. I els qui reïm aquestes bromes, ho feim per tapar de rialles el xiu-xiu de la consciència, col·lectiva i individual, que ens recorda que tot

això no en fa de cap casta, de gràcia.

Perquè fer de l'exercici de les facultats humanes un hàbit automàtic sol ser conseqüència d'un apoltronament generalitzat, i símptoma d'una depressió homogeneïtzadora en l'aïllament. I també, senyal inequívoc que alguna cosa no funciona com hauria de fer-ho en aquesta era del benestar i del progrés nostre, i que potser estam invertint quelcom d'irrecuperable en fer-la tirar endavant.

Sebastià Alzamora

Clio

Clio es el coche que tu deseas.

El más atractivo del momento. Por eso queremos ponértelo fácil. Ahora puedes comprarlo desde 10.000 pts. al mes el primer año. Es una oportunidad única.

También tenemos para ti otras condiciones excepcionales de financiación desde el 10% de entrada y hasta 48 meses.

Ven a informarte a tu concesionario Renault.

o llámanos al 900 100 500.

Tu deseo se ha cumplido.

EJEMPLO DE FINANCIACION RENAULT CLIO 1.1 3P	
PVP	1.050.000 Ptas*
Entrada inicial	350.000 Ptas.
Cantidad a financiar	700.000 Ptas.
Aplazamiento en meses	48
Mensualidad 1º año	10.000 Ptas./mes
Mensualidad 2º año	14.000 Ptas./mes
Mensualidad 3º año y 4º año	28.000 Ptas./mes
Tipo nominal	14,33%
T.A.E.	18,36%

DESEO CONCEDIDO.

DESDE 10.000 PTAS.* AL MES.
EL PRIMER AÑO. ENTRADA: 350.000 PTAS.

Descúbrelo en

BARTOMEU JAUME NADAL

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00
Sant Cristòfol, 6 Tel. 26 00 01 (S'Arenal)

UN EPISTOLARI IRREVERSIBLE: DE COHEN A COHEN (3)

Benaurada amiga i parenta Senyoreta Mari Cohen,

Es hora meua saludar-vos i fer-me, conseqüentment, remitent de les paraules d'aquesta lletra als vostres ullons de síncope gràcia floral, amb la despreocupada i ànrica intenció de fer-vos participar en els tèrbols diàlegs encetats per la il·luminada i lúcida ment del nostre berwolgut Comte Don Virgili en l'última carta a la nostra gran amiga i parenta Dona Africa, entrenyable, agrada, ella, amb la tinença de la més saborosa de les receptes de te que els meus llavis - en basta parlar-ne per gaudir de tan exquisit exilir - han tengut la sort de tastar, comparable només, i amb injusta jugada per la meua part, a la besada de la jovecana sota la llum, esmoreïda per la nit, de la lluna pendent de la nostra volta celest. Molt amablement, Dona Africa, s'ofert a compartir amb nosaltres, confidents de tertúlies, tan rellevants pensaments; perturbadors interrogants i fulminants afirmacions llançades certerament a les ferides més podrides d'aquesta societat que ens acull amb l'elevat cost del silenci i la falselat, tan física com espiritualment, estimada Mari.

J jo, humilment i als peus de l'amistat, m'he pres la llibertat de compartir amb vos, que sou dona de món i d'experiència adquirida amb l'exercici, que no amb l'edat, aquest interessant debat.

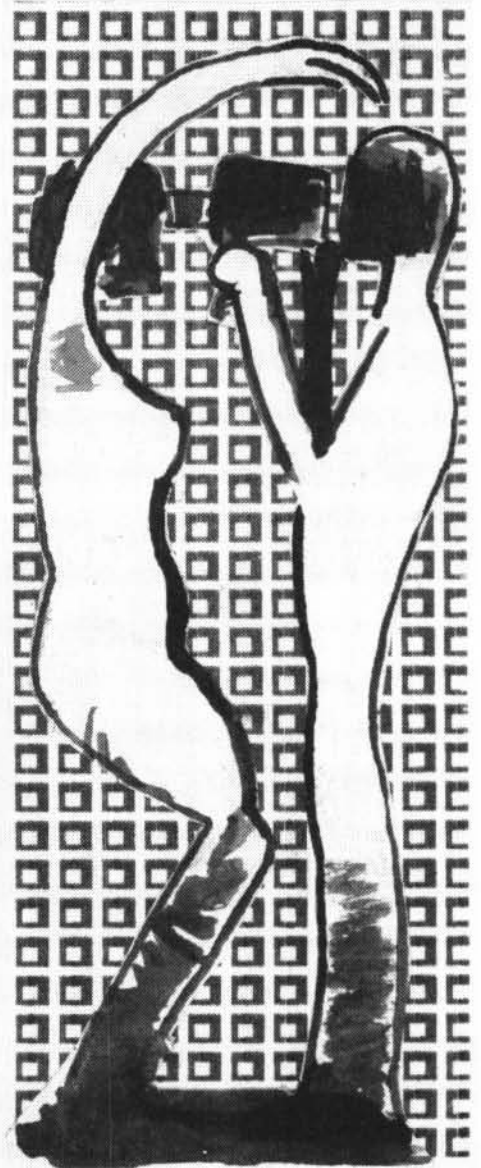
El nostre amic i parent Don Virgili fa visionaris els nostres enteniments de la trivial situació d'anècdota en la que es troba en aquests insocials dies l'Art. Emperò no només com el fenomen sociològic d'una cultura decadent cap a la fi d'un mil·lenni, sinó també com el motor d'hipocresies cortesanes.

(Certament, amb la meua qualitat de jove persona, joiosa encara de la vida, em permetria de comentar un seguit d'autoqüestions esdevingudes implacables contra la meua faceta creativa. Com sabeu és afeció meua el jugar amb la paraula, encara que és convicció meua l'expressar amb la pintura)

Hem de mirar cap aquells estaments, impurs per la seva tendència destructiva, que, en el seu afany per igualar-se, o fins i tot superar, els sectors nobles i cortesans dels segles dasset i devuit, creen tot un fals i brut envoltall ple de grans mites i personalitats ocults darrera l'artista i el nou ric. Aquest és el càncer que corromp els sectors de la societat més vulnerables. Abàs sempre amb la base, no d'acumular quantitats infinites de doblers, sinó d'acumular poder (volia escriure «prestigi») social. Així tenim que per una tela Van Gogh es paguen centenars de milions ara, mentre que en vida, ell, justet podia menjar un pic cada dia (horrible! No, Senyoreta Mari?). J avui dia és, si és possible, pitjor, perquè l'artista és usat com a inversió a mig termini, no com a culte i admiració a l'art expressat amb un estil personal (com més personal millor per a l'inversor, així segur que és inconfusible; possible només copiant-se a ells mateixos al llarg de tota la seva obra, buida de creixement i evolució). D'aquesta manera és possible que el nom de l'arquitecte construeixi el seu palau, decorat del prestigiós nom de l'anticuari, especialitzat en el segle devuit, amb obres de ja immortal nom de l'artista mort, pintor, escultor, escriptor i sobretot perruquer de senyores, i tot això sense tenir una sola moneda a la butxaca. Per què, Jove Mari? Per aconseguir ésser admirat pels veïns? No ho sé, imagín, però no m'ho puc creure.

J em faig una última qüestió, fidel jo a la meua convicció: és gràcies a la necessitat de culturitzar-se dels nous rics que l'artista juga al rot joc, o és gràcies a l'alt estatus social en què es troba aquell artista que els nous rics hi participen!? En tot cas ambdós es beneficien estamentalment, encara que hi vagi implicat el deteriorament humanístic de la societat, prou deshumanitzada ja per la impersonal ciutat.

Es necessari que desmitifiquem l'estat social i sobretot que l'art torni a ésser per satisfer l'estètica i l'espiritualitat de l'artista. Amb solemne reverència m'acomíad de vostè fins la propera paraulada, perquè sempre queden coses per contar.

*Don Aimar Casals de Cohen i Amat,
Marquès de Lo Turó i La Sinia*

ASI escup la verinada i mostra el llautó

«Esforçant així vostra desaforada porfídia» (Joanot Martorell)

Ja he dit alguna altra vegada que la lectura de «ASI contigo», la publicació oficial del partit-club-secta rabasquista, és més que recomendable per constatar quins són el tarannà polític i la categoria de l'entitat: analitzar-ne el discurs, comparar-lo amb les pràctiques polítiques, ens dona molta més informació de la que el senyor Rabasco (Presidente) voldria. N'hi ha prou amb llegir bé i a fons.

Però no vull perdre temps ni espai repetint anàlisis que ja he fet. Només vull constar com els posa de nerviosos a «Nuestro Líder» i sa canilla que s'informi de les seves fetes, es retreugin les seves dites i tot plegat es someti a l'anàlisi lògica, la valoració sociològica i política. Tan nerviosos es deuen haver arribat a posar que la sortida de botador assoleix nivells d'espectacle impúdic i insultada cantonera a una pàgina del tercer «ASI CONTIGO», on, sota el títol «Vivir para ver» un insultador anònim aboca la verinada, treu sabonera per la boca i es posa novament en evidència a ell (que no té ni el coratge de firmar) i a l'agrupació a la qual diu representar «nosotros las personas que componemos ASI» (vol dir això que l'insultada és un document oficial aprovat pels òrgans de la secta-partit?).

Com que jo, que si que sign amb nom i llinatge els meus escrits, només em represent a mi mateix, només en nom meu comentaré aquest text, patètic per quan volent defensar ASI és una exhibició empenada dels trets que jo n'he intentat, i crec que aconseguit, demostrar analitzant el seu discurs polític.

Trets que, lamentablement, estan ben documentats per la història política i coincideixen amb els del fran-

quisme, el feixisme, el nacionalsocialisme. I el primer que vull destacar és que ni un dels fets que jo he retret d'ASI és desmetit i ni un dels arguments rebut. ASI insulta, desqualifica i adjectiva, però no discuteix, fent mentider així al senyor Rabasco (Presidente) quan a l'editorial del pamflet escriu «Tolerancia Radical, lo que significa reconocer el derecho de los otros a la discrepancia».

Los otros? un dels trets evidents de l'anònim que analitzam és que acaramulla tots «els altres» dins el mateix paner, els confon uns amb altres, esborrant així la personalitat de cada un i creant una confusió que va d'aquesta revista, passant per «Partido Nacionalista e Independentista PSM», «Individuos normalizados», «intelectuales snobs», «buitres con plumajes catalanistas», «personajes de la cultura», fins a jo mateix o el Rector de la UIB, Nadal Batle. Confusió i esquimatisme que no poden deixar de sonar a la tècnica de l'enemic únic, coneguda estratègia de criminalització (del tipus «conspiracion judeo-masónica-comunista», per entendre'ns) el mèrit lamentable de l'invent del qual s'atribueix al Ministre de Propaganda de Hitler, Herr. Goebbels.

Perquè, per molt que a l'editorial s'hagi predicat, i com ja he escrit en papers anteriors, ASI només admet aliats o «enemics», i contra aquests només usa la tècnica de la criminalització, amb acusacions altisonants i insults, però mai sistemes un poc més democràtics, com el debat, la polèmica d'arguments contra arguments: desmenteixen de paraula, però no d'obra; insulten però no debaten. I aquesta «criminalització» de la disidència és també un tret definidor dels totalitarismes (perteneixer a ASI puede ser una necesidad o una obligación...» escriu el Líder).

Com també es un tret típic del totalitarisme que caracteritza els manifestos d'ASI una certa actitud davant la cultura i el mateix ús del terme «intelectuals»; igual que és típica del franquisme la seva actitud d'oi a la cultura i la llengua de Mallorca i qualsevol defensa cultural o política que s'en faci: «normalizados... xenofobos independentistas... ASI acabe

con todos estos buitres políticos...» (i visca el pluralisme i la democràcia!).

Arriba a dir, l'insultador anònim, que sense ell i el seu Líder (o és el mateix Líder qui s'amaga darrera la falta de firmar?) aquesta revista no tendria de què escriure. Molt modest. I tan fals que sembla ignorar que ja fa més d'onze anys de la fundació de Lluçmajor de Pinte en Ample. Onze anys d'un projecte en el qual han participat i participen persones d'ideologies ben distintes, un projecte que no ha censurat cap opinió i a l'hora manté la declaració de línia editorial que feu llavors: Pluralisme i democràcia, defensa de la llengua, la cultura i el medi ambient de Mallorca. No l'havíem de mester al Líder Rabasco, ja feia anys que érem aquí quan ell s'estrenava a la política local amb una exhibició d'aquesta forma de traïció política que se sol anomenar «transfugisme».

D'altra banda, una gent tan tolerant, hauria de saber i respectar que, avui en dia, arreu del món, del Canadà a Xecoslovàquia, l'independentisme és una opció política, una de les expressions possibles del nacionalisme o de l'autodefensa davant altre sancionalisme expansionistes o colonitzadors: una opció política que es pot compartir o debatre, però no és una opció, no un crim, com aquest personal, sense cap argument, dona a entendre. I ells saben perquè ho fan, tant que immediatament usen

també al tòpic «xenòfobos independentistes». He demostrat en escrits previs, que no han gosat contradir, que l'actitud xenòfoba no és la del mallorquí que treballa per la supervivència normal de la nostra cultura, i en el seu marc ofereix vies d'integració a tot aquell que vulgui ser mallorquí; l'actitud xenòfoba al meu entendre és la de gent com en Rabasco, que després de quasi vuit anys de fer de polític a Mallorca encara no té ni punyetera idea de Mallorquí, ni en vol aprendre; l'actitud xenòfoba, racista i culturicida és la de «hablame en cristiano que estamos en España», la que anomena drets als privilegis lingüístics, originats en drets de conquesta i dictadures, la que se'n fot de la desaparició i marginació d'una cultura que no sent com a seva perquè li interessa que es continuï parlant de «forasters», mentre els mallorquins catalanoparlants (fa seixanta anys ho érem tots) ens convertim en forasters dins casa nostra. I que digui que la meua és una actitud xenòfoba i la d'ASI no, que ho demostrï. I de pas, que demostrï quin dret té d'acusar ningú de xenofòbia una publicació que, en menys d'un any, ja ha parlat de «negros descontrolados» i de «El hotel Maracaná ha pasado de ser un foco de infecciosos a un lugar estable sin gitanos», afirmació que fa el mateix Líder que parla de Solidaritat amb tothom «cualquiera que sea su raza o región»!

Clar que, escriure per escriure, Nuestro Líder n'escrivi de tot color, fins i tot redaccionetes cursis plenes de tòpics sobre sevillanes i jotes, llucmajoreres que més li convendria

estalviar-se, sinó per pudor estètic, si per evitar demostrar que la seva presumptuositat només es veu superada per la seva ignorància, i que abans de tanta retòrica sobre poetes més li valdria llegir-los, i respectar una mica la cultura d'aquesta Mallorca que ell desconeix i desprecia el suficient per usar-la de qualsevol manera; que es deu pensar que són «las payesias», aquest individu?

Per acabar, l'insultador covard i anònim ens retreu una cita de la Constitució Espanyola. I no ho fa innocentment, perquè ell mateix més envant parlarà dels qui insulten perquè no tenen arguments. Que la constitució només és una llei, feta com a resultat d'un moment polític i canviable, n'és prova la manera com l'usa aquest insultador (on són els fets? on els arguments?). Si tant estima la constitució que en miri l'article 20. O l'apartat 3 de l'article tercer i és demani on és l'especial protecció que pel nostre patrimoni lingüístic s'ha procurat des d'ASI, o des de la majoria municipal que ASI forma amb el PP. Fins i tot (pag. 11) el que sembla un anunci municipal de Fires el treuen en castellà: el mateix ha sortit en castellà a quasi totes les publicacions on l'hem vist. Però això ens podria menar a demanar-nos si la majoria PP-ASI posa anuncis (pagats?) a la revista d'ASI, i al tema financer...

I tal vegada convendrà deixar-ho aquí, perquè si arribam a la pàgina 20 d'ASI contigo veurem com el pamflet del partit que presideix el regidor espòs d'una presumpta empresària d'una concessió de benzina ataca una empresa que vol mun-

tar una altra benzinera, i també critica el funcionament de la que ara hi ha a s'Arenal...

I, en arribar al final el pamflet podria recordar com, el passat mes d'Abril una al.lota ben simpàtica que es va identificar com a responsable de la secció literària d'ASI CONTIGO em va demanar autorització per reproduir-hi alguns dels poemes del meu llibre Tebeo. Després d'assegurar-me que sabia qui era jo (vaja, algú pròxim a ASI que no pensa «Puaf!») i d'exposar-li la meua poca fe en que la cúpula del pamflet no em censuràs, li vaig dir que endavant, al cap i a la fi, un vers publicat és tant del lector com de l'autor. A la vista dels fets, em començ a demanar si no m'hauran censurat.

Només un final: excepte aquesta anècdota, de la qual no en tenc cap document, rept públicament a l'insultador anònim a demostrar que qualsevol dels fets que he exposat sobre ASI en qualsevol dels meus escrits és fals, el rept també a discutir o desmuntar amb arguments qualsevol dels meus arguments; com el rept a, en tornar-hi, identificar-se amb nom i llinatge, si en té.

I seguïu així, que la gent no és beneïta i vos fareu el lilit totsols, a aquest pas, perquè qui posa o lleva partits o sectes ASIs o PSMs, de les institucions no sou vosaltres, són els voltants. I els fets són fets, i ni cent milions de vots els poden baratar. I que un milió de mosques mengin merda no fa que deixi d'esser-ho, per molt que els qui la vénen facin i diguin. Mentre no es demostrï altra cosa.

Miquel Cardell

Maria Clara

Boutique

c. Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel: (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES
NAIXEMENT

De 0 a 10 anys

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

El batle ha escrit un ban als llucmajorers en el qual parla de la contaminació ambiental que pugui ocasionar molèsties als veïns. El ban es refereix a la contaminació acústica que poden ocasionar les alarmes dels establiments i parla de les mesures que han de prendre els propietaris i que prendrà l'Ajuntament perquè hi hagi el menor nombre de renous possible. Creim que és lloable la bona intenció i que manifesta el grau de sensibilitat de l'Ajuntament quant a renous i contaminació ambiental.

Parlant de contaminació ambiental, el falcó es demana si això del port de S'Estanyol no serà un focus de contaminació de tot tipus per a la zona i els veïns; més cotxes, més clàxons, més olis, més motors, més pintures tòxiques a la mar i pols tòxica que xuclaran els estanyolers i un llarg etc... Creu que entre les clàusules que posà l'Ajuntament com a condició sine qua non per informar favorablement a l'ampliació del port, hi havia d'haver posat la prohibició que les embarcacions toquin les sirenes dins el recinte portuari; això també ajudaria a fer un Estanyol menys contaminat.

Aquestes Fires han estat un èxit de visitants, el temps atmosfèric dels dies precedents a la Darrera Fira feien tèrmer que podia ser un fracàs, però no fou així. El coll de botella del final de la Plaça, baròmetre de la Fira, va estar a les més elevades pressions durant devers tres hores.

Ales Fires, i com cada any el diumenge matí, les autoritats provincials i locals visitaren els diferents stands i llocs d'exposició que hi havia instal·lats. Malgrat es va notar l'absència del president de la Comunitat, cal destacar la presència del Sr. Joan Miquel (president del CNA) i del Sr. Antoni Ginard (president del CNE), entre d'altres.

Ija que estam en el tema de les Fires, exposicions, renous i bans, amb la intenció de col·laborar amb l'Ajuntament en la campanya en contra de la contaminació ambiental, li volem suggerir que els propers anys, si per a l'adequació de l'espai firer s'han de fer obres, que

pel renou que comporten, pols i pels perills de les síquies (que poden ser motiu de molèstia i d'obstacle per a la bona tasca educativa), procurin fer-les en temps de vacances escolars i no durant dies lectius, ja que això ha suposat que durant una setmana mig Col·legi Públic hagi hagut de SUPORTAR i AGUANTAR i PATIR (i moltes coses més) els compressors que s'han emprat per fer la voravia. Era tant el soroll que feien que a les aules de més a prop de la zona esmentada, per poder explicar la lliçó i a entendre's amb els alumnes, s'havien d'esperar els moments de pluja, en què els treballadors abandonaven la tasca. D'altra manera, era completament IMPOSIBLE.

Les queixes per part de mares i pares d'alumnes del CP Rei Jaume III, provocades per la situació firera, les vos podeu imaginar. Totes aquelles barrotes de ferro suposaven un greu perill per als escolars a part de les molèsties de trànsit que obligaven a deixar-los massa lluny de l'escola (no tots els nins i nines tenen edat d'anar sols a escola i, a més a més, es veien pràcticament obligats a anar-hi en cotxe a causa de la pluja).

En una paraula, la situació de la monumental carpa al monumental recinte firer no és cap solució bona perquè allò és un territori escolar.

Les rectificacions, aclariments i ratificacions, també hi caben a la Penya i com que rectificar és cosa de savis, si cal, ho farem.

Començarem: les tres aus d'acord amb la rectificació de l'escrit que a aquesta secció va sortir a la revista núm. 126 del setembre passat, en què, perquè fos correcta, segons ens han informat, hi mancava el que hi afegim subratllat.

...«Aquest problema, emperò, ja ve d'enrera, perquè abans de fer-se el club dels rics, a una junta general hi hagué un enfrontament entre el Sr. Gaspar Oliver (aleshores soldat ras) **juntament amb un amic** i a l'actual president, amb actes notariais pel mig, on s'acusava el President de deixar entrar a l'aparcament cotxes de persones que no eren socis».

Un company d'en Gaspar ens ha fet saber que malgrat tots dos intervinguessin en la disputa esmentada, fou ell i no en Gaspar, qui portà l'acta notarial.

Referent a la carta el Col·legi Ntra. Sra. de Gràcia va enviar a la revista per aclarir al Sr. Joan Monserrat i a la penya d'es falco. L'aviram de la penya vol aclarir:

1r. Si bé és veritat que a l'hora de repartir les subvencions es varen donar als monitors de totes les escoles (tres mesos després es va rectificar el que encara damunt les actes resa de diferent manera), també ho és que vossaltres escriviu una carta referent a què s'ha fet amb uns doblers i a la penya comentàrem, i suposam que el Sr. Monserrat va contestar referent als punts de l'ordre del dia del Plenari que diu: punt 5: concedir subvenció al col·legi Nostra Sra. de Gràcia. A l'acta del Plenari que

s'aprovà un mes després diu que «es concedeix a l'APA del Col·legi de N.S. de Gràcia amb NIF G-07212143 una subvenció de 706.500 ptes. per al foment de l'esport escolar. Aquesta APA degué ser la que degué cobrar els doblers. Que després els va repartir? No n'hagués mancat d'altra!

El punt 6 de la convocatòria del plenari diu: «concedir subvenció a l'APA del Col·legi Sant Vicenç de Paül, amb NIF G-073228703 una subvenció de 1.500.000 ptes. per a despeses de monitors escolars. Referent a aquest col·legi el Sr. Ferré va dir que era per als tres col·legis de s'Arenal (cosa que ja mencionarem).

I no ho va poder aclarir en el cas de Lluçmajor.

Respecte del punt quart de la vostra carta que diu «demaniem a l'òliba que tengués un mínim d'educació, respecte a consideració cap a les persones i institucions», l'òliba els vol dir, amb paraules de Jaume Santandreu quan estava a l'Hospital de Nit: «només deman a Déu que me permeti continuar creient en les persones, perquè en les institucions fa estona que no hi crec».

També vos volem recordar que vosaltres que demanau respecte i consideració cap a les persones i institucions, els manifestau de diferent manera quan es tracta de jutjar el Sr. Ferré, regidor i tinent de batle i el Sr. Joan Monserrat, ex-batle.

El primer, pare de la criatura (entengui's la disputa) gairebé no l'esmentau malgrat sou conscients que tot el malentès és culpa seva; i en canvi, al Sr. Monserrat, per haver dit una veritat, el recriminau.

Els Ajuntaments, amb les úniques escoles que tenen obligacions legals, és amb les escoles públiques, i han de tenir cura de la seva neteja i conservació. L'Ajuntament no té cap obligació de subvencionar les activitats artístiques i culturals ni de tots ni de cap centre escolar. Que en tengui la potestat i obligació moral de fer-ho? Referent a això hi ha distintes opinions.

Tant el Sr. Joan Monserrat (persona) com el PSOE (institució) quan governaven a l'Ajuntament tractaren per igual els col·legis privats i els públics i, estant a l'oposició també, com diu l'acta del plenari de 29-VI-92: «El Sr. Monserrat Mascaró puntualitza que si la quantitat abraça les públiques i privades, votaran a favor de la

proposta, però si no és així, votaran en contra».

Això no manca vigència al fet que l'Ajuntament no té cap obligació amb l'ensenyament privat.

El falconet ha sabut que l'informe britànic que desaconsella la construcció de la nova central a s'Estalella no ha estat molt ben rebut ni pel Govern ni per GESA.

Els responsables de la companyia elèctrica ja s'han apressat a dir que «construir la central prop de Palma serà un desastre» i els alts càrrecs del PP, si bé no han fet manifestacions públiques, estan molt preocupats. La decisió s'ha de prendre a principi d'any i ara no poden dir que s'Estalella és l'única opció possible.

P i UM tenen majoria absoluta al Parlament i també governen a Lluçmajor amb els incondicionals d'ASI. Esperem que el fet de tenir un batle considerat un dels homes forts d'en Canyelles, serveixi almanco per evitar la construcció de la central a s'Estalella.

O a la millor servirà per a tot el contrari. És a dir, obeirà sense dir ni «mu» al seu President, i s'Estanyol no solament tindrà un club nàutic ampliat, sinó també un gran port amb capacitat per als grans vaixells carboners.

parlant del batle, el mussolet diu que aquest, quan acudeix a presenciar els encontres que disputa el conjunt infantil de l'Espanya es converteix en un dels més apassionats fanàtics.

Conten que el batle Gaspar és molt crític amb els àrbitres si les seves decisions no afavoreixen l'equip local. Fins i tot, en alguna ocasió ha arribat a «amençar» l'àrbitre: «No tornaràs a Lluçmajor».

L'òliba s'ha temut que alguns/es funcionaris/es de l'Ajuntament no fan gens de cas de la campanya de normalització lingüística per moltes adhesions que hi hagi. I és per això, que omplen la paperassa burocràtica en espanyol quan els propis fulls són impresos en català. A veure si s'espavilen i n'aprenen d'una vegada.

**bonnin
Sanso**

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR.
Tel. 66 24 90 (Dimarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

Contra la macropresó de Mallorca

Davant les informacions i notícies que s'han fet públiques sobre la ubicació d'un nou centre penitenciari a l'Illa de Mallorca, amb les característiques d'una macropresó, que segons el model exposat el 9 d'abril de 1992 pel Ministre de Justícia Tomás de la Quadra Salcedo estaria dissenyat pràcticament com a una ciutat independent, dominada per una torre de control de 70 metres d'altura, dividida en 14 mòduls amb una capacitat total acostada als 1000 reclusos, i amb una superfície construïda d'unes 50 ha, considerem com a molt negativa la construcció a Mallorca d'aquest centre, a qualsevol que sigui el punt que es faci.

La seva ubicació a la nostra comarca tendria uns forts efectes desarticuladors sobre l'economia agrària, en afectar de forma molt important la zona del vinyet, i reduir de manera considerable la superfície de vinya integrada dins la Denominació d'Origen «Binissalem», precisament ara quan s'ha aconseguit la seva concessió, després de molts d'anys d'esforços. D'aquesta manera un sector agrícola amb possibilitat —el vitícola— es veuria greument afectat.

El reconeixement d'aquesta comarca vitícola de part de la Comunitat Europea, i tots els esforços duits a terme per a la seva consolidació, ara serien desaprofitats.

Els pobles de la nostra comarca no estan en condicions de suportar els impactes socials (demogràfics, de

convivència, seguretat ciutadana, etc.) que es produïrien, transformant d'una manera negativa el teixit social i la qualitat de vida aconseguida als pobles.

Les conseqüències de caràcter econòmic repercutiran sobre una zona que no ha estat beneficiada directament pel negoci turístic, i que amb la crisi industrial, comercial i agrària, té plantejades dificultats importants.

No es tracta tan sols del conjunt de petits propietaris expropiats —molts dels quals tenen en aquestes terres la font principal d'ingressos—, sinó de les conseqüències generals sobre el conjunt de l'economia: pèrdua de valor dels terrenys, desactivació comercial, etc. Sense dubte la Macropresó no crearà cap casta de riquesa per a la gent de la nostra comarca i de Mallorca en general, en tot cas la destruirà.

Volem constatar també la manca d'infraestructures i de recursos que pateixen els pobles de Mallorca, producte de les insuficiències de la inversió pública i que fan impossible l'absorció d'un impacte tan traumàtic: la inexistència d'un abastiment d'aigua potable garantit; a vegades de xarxa de clavegueram; de depuradora; les males condicions de les carreteres, camins i vies públiques; la insuficiència de vigilància policial, etc.

També hem de considerar els impactes medioambientals que provocaria aquest macro assentament urbà

a la nostra ruralia (a una zona ja prou castigada per l'autopista). El territori i el paisatge constitueix el bé més preciat de la nostra illa, i —sense dubte— el recurs bàsic per al nostre futur. La macropresó sacrificaria irreversiblement el paisatge, l'entorn i el medi natural.

Per últim aquesta casta de macropresons massificades, obeeix tan sols a criteris d'estalvi econòmic, no respon a cap de les necessitats existents a Mallorca, i es contradiu amb els objectius de la reinserció social establerts a la Llei General Penitenciària.

Agost de 1992

Coordinadora Local de Santa Maria del Camí contra la Macropresó de Mallorca

Ajuntament de Santa Maria del Camí.

Associació federada de caça amb arts tradicionals, Associació de Tercera Edat, Associació de Pares d'Alumnes del CP Melcior Rosselló, Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Ramón Llull, Banda de Música, Col·legi Públic Melcior Rosselló, Col·legi Ramón Llull, Club Esportiu Santa Maria, Club de bàsquet, Club Unió Ciclista, Club de petanca, Denominació d'origen Binissalem, Germanes de la Caritat, Grup d'esplai Migjorn, Grup Mos ho Pensam, Grup Trescamons, Grup de Veïnats de s'Escoleta, Grup de veïnats de Son Cosset, Grup de Veïnats de Sa Vileta, Grup de Veïnats de Son Fango, Grup de Can Beia a Lluc a Péu, Grup de Ball de M. Mateu, Revista Coanegra, Tays Novells.

SEGUROS
5 Ges
Agència n° 59 705

ZURICH
SEGUROS
Agència n° 7244

Catalina Ramon Nicolau

Agent d'assegurances

ASSEGUANCES EN GENERAL

Vivenda, vida, nàutica, automòbils

C/ Marina s/n

LLUCMAJOR

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

Agricultura ecològica. Què és i què no és

Maria A. Manzanal

Cada vegada més sovint trobem en els mitjans de comunicació, principalment a la premsa, referències a l'agricultura ecològica. Han passat molts d'anys sense que ningú en parlés i en els quals era qualificada com una agricultura prehistòrica, poc productiva, adient només per als horts petits o per a persones que volien mantenir-se al marge de la societat.

En aquests moments és un tema de moda i hi ha moltes persones que volen exposar la seva opinió, tot i que quasi sempre es repeteixen els tòpics o es mesclen conceptes de l'agricultura convencional o química amb els de l'ecològica.

No creim que aquestes opinions siguin interessades, però és obvi que difonent conceptes equivocats es dificulta el desenvolupament de l'agricultura ecològica i es confon i perjudica els consumidors.

FENT UN POC D'HISTÒRIA

Mirem uns deu anys enrera: per aquelles dates nasqué la Coordinadora d'Agricultura Ecològica amb àmbit estatal, que sorgia de la necessitat d'aglutinar les persones que practicaven una agricultura respectuosa amb el medi i que produïa aliments sans.

En altres països, alguns amb més de cinquanta anys d'experiència, es venien emprant distints noms: orgànica, ecològica, biològica, biodinàmica. Les associacions i agricultors integrats en la Coordinadora vàrem elegir la paraula «ECOLÒGICA» com la que més definia la seva característica principal, respectar els ecosistemes.

Hem de precisar que quan fem agricultura estem, evidentment, alterant els ecosistemes naturals a fi i efecte d'organitzar plantes i animals cap a una producció econòmica. Però quan en l'agricultura convencional la planificació de cultius o l'activitat ramadera es decideix només pensant

en la producció, en les ecosistemes agrícoles o ecosistemes, es considera la diversitat i l'equilibri entre poblacions de plantes i animals. Es dirigeix cap a una producció relativament alta i sostinguda que conservi o augmenti la fertilitat de la terra.

LEGISLACIÓ ACTUAL SOBRE AGRICULTURA ECOLÒGICA

Totes les denominacions que han estat emprades, són acceptades i es poden utilitzar amb referència als productes de l'agricultura ecològica. L'article 2 del Reglament de la CEE nº 2.092/91 del Consell, sobre la producció agrícola ecològica i la seva anomenada en els productes agraris i alimenticis determina la denominació per cadascun dels països membres. En el nostre cas és ecològic.

Tot i que les denominacions com biològic, biodinàmic, orgànic, poden ésser utilitzades. Els productes ecològics, aliments o mitjans de producció, estan regulats pel Reglament de la Denominació Genèrica i el seu Consell Regulador. Aquesta «Denominació Genèrica» s'ajusta perfectament a al situació d'aquesta agricultura, ja que la seva qualitat específica ve donada per la seva forma d'ésser produïda, generada, i no pel lloc d'on vé com la Denominació d'Origen com per exemple «denominació d'Origen Vi de Binissalem».

El Reglament i les Normes per les quals s'ha de guiar l'agricultor i/o ramader i l'elaborador varen sortir a una Ordre publicada el 4 d'octubre de 1989. Hi ha hagut un temps en el qual tot i existir aquesta legislació no s'han denunciat situacions irregulars. Aquest període va acabar el juliol de l'any passat.

Actualment no es poden vendre productes amb els noms ecològic, biològic, orgànic o biodinàmic, si no porten l'etiqueta del CRAE (Consell Regulador de la Agricultura Ecològica), o si són productes sense envasar, venuts directament pel productor, si aquest no està inscrit en el Registre

de Finques o Elaboradors de que disposa el CRAE.

Per ésser inclòs en els registres s'ha de fer la petició al CRAE. (C/ Cervantes 21, 2º porta 7.28014-Madrid). El Consell, mitjançant el seu personal tècnic, fe una visita a la finca o finques del sol·licitant i es proposen les mesures a prendre per a la reconversió i el temps que durarà, tenint en compte el sistema de cultiu anterior.

AGRICULTURA TRADICIONAL I ECOLÒGICA

També hem de fer veure que agricultura tradicional i agricultura ecològica no són la mateixa cosa.

L'experimentació és un mètode fonamental per adquirir coneixements. Per aquesta banda l'agricultura tradicional té un conjunt de tècniques comprovades al llarg del temps, que han fet possible produir aliments i conservar la fertilitat de la terra.

L'agricultura ecològica recull alguns principis de l'agricultura tradicional, com per exemple la varietat de produccions, els rendiments sostinguts, les varietats i races autòctones adaptades a cada lloc, etc.

Tot i això, algunes pràctiques de l'agricultura tradicional s'han de revisar pensant en les noves tecnologies i l'avenç de les ciències aplicades a l'agricultura: química, biologia i ecologia. No s'ha de destruir la matèria orgànica (cremada de rostolls o restes de poda) sinó que s'ha d'incorporar a la capa superior de la terra, no es destrueix la vida microbiana de la terra girant-ne totes les capes sinó que s'afavoreix amb cultius adequats.

OBJECTIUS DE L'AGRICULTURA ECOLÒGICA

L'article segon de les Normes Tècniques de la Denominació Genèrica de l'Agricultura Ecològica els defineix així: «els termes agricultura ecològica, biològica, orgànica i bio-

dinàmica defineixen un sistema agrair amb l'objectiu fonamental d'obtenir aliments de màxima qualitat respectant el medi ambient i conservant la fertilitat de la terra, mitjançant l'ús òptim dels recursos i sense emprar productes químics de síntesi».

L'aspecte més important de l'agricultura ecològica es la no utilització de productes químics de síntesi, que pretén la no contaminació dels

aliments, del medi ambient i la no introducció d'elements aliens a la naturalesa que no es degraden o que ho fan amb dificultat alterant així l'equilibri vital de la terra.

Exposar els objectius de la Agricultura Ecològica seria molt llarg, també ho seria parlar de les tècniques de cultiu pròpies d'aquesta agricultura. Actualment es poden trobar llibres que parlen de tot això.

El Grup d'Agricultura Ecològica a

Mallorca té com a objectiu donar a conèixer i ajudar les agricultures que respecten el medi i la salut de les persones i animals.

Podeu contactar amb nosaltres si us interessen aquesta temes i voleu la nostra col.laboració o ens oferiu la vostra. Aquesta és la nostra direcció:

GRUP D'AGRICULTURA
ECOLÒGICA. C/ Antoni Maura, 5
(Sencelles)

CD Espanya i Preferent ara, sí

Joaquín

L'Espanya continua imbatible quan es porten deu jornades de lliga, es pot dir que fa molts anys que no es vivia una situació tan positiva com aquesta després d'aquests deu partits disputats l'equip local encara no coneix la derrota, amb vuit partits guanyats i dos d'empatats i d'aquesta manera és l'equip més efectiu de la categoria Preferent amb 31 gols a favor, només 12 en contra i amb 18 punts i vuit positius.

Una campanya realment bona és la que porta el conjunt format gairebé totalment per jugadors llucmajorers que rendeixen el màxim i al capdavant, Joan Llompart, aquest arener que porta l'equip amb mà ferma cap a uns destins, de moment, que ni els més optimistes no somniaven. Ara sí que els aficionats al futbol disfruten però és massa prest per llançar les campanes al vol; cal continuar treballant amb senzillesa perquè a partir d'ara ho tendran més difícil; el líder és el líder i per tots els camps l'esperaran en un ambient hostil per tal d'intentar vèncer el primer classificat i a casa serà més difícil jugar perquè tothom espera goleja-des i els equips contraris vendran a tancar-se i l'espectacle està poc assegurat.

Anem ara a fer un resum dels darrers partits que s'han disputat des de la darrera informació i també

us mostrarem la taula de golejadors espanyistes a més de la classificació general d'aquesta categoria.

MURER, 2 - ESPANYA, 3

Espanya: Garí, Jaume, Andreu, Cosme, A. Martí, J. Clar, Magaña, Ferretjans, Cantos (A. Clar), S. Martí i Marín.

Gols: 0-1, m. 43, Ferretjans; 0-2, m. 60 Magaña; 1-2, m. 75, Santi; 2-2, m. 80, Santi; i 2-3, m. 88, Magaña quan va transformar un penal-tie.

Comentari: L'arribada de l'Espanya a Muro va despertar una gran expectació. Un nombrós públic es va donar cita al camp municipal per tal de presenciar l'enfrontament davant el líder i la veritat és que el partit no va defraudar perquè fins als darrers minuts va estar envoltat de nerviosisme. Va haver de ser una falta màxima assenyalada a favor del quadre visitant, transformada per Magaña, que va donar els dos punts al quadre de Llompart, el qual, jugant al contragol s'havia avantatjat per dos al marcador però que l'encert de l'extrem local Santiva neutralitzar fins aconseguir l'empat. Però al final, tal com hem dit, els dos punts foren per als llucmajorers.

ESPANYA, 3 - FELANITX, 1

Espanya: Garí, Jaume,

Andreu, Cosme, A. Martí, J. Clar, Magaña, Ferretjans (Corbalán), Cantos (A. Clar), S. Martí (Ruiz) i Marín.

Gols: 1-0, m. 7, Jaume; 1-1, m. Risco; 2-1, m. 24, Magaña; 3-1, m. 87, Marín.

Comentari: Gran entrada al Municipal llucmajorer el dia de la Darrera Fira. Al final de l'encontre el batle va entregar el trofeu de guanyador al capità de l'Espanya Cosme Tomàs. També hem de dir que la sacada d'honor va ser efectuada per l'ex-president Pep Mòjer.

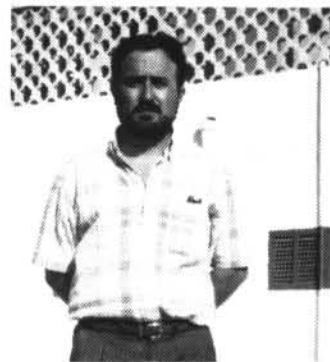
Malgrat el líder jugàs un dels seus pitjors partits d'aquesta temporada va vèncer a casa amb tota justícia a un Felanitx que li va posar les coses molt difícils i va realitzar un molt bon partit.

SANTANYÍ, 2 - ESPANYA, 2

Espanya: Garí, Jaume, Andreu, Cosme, S. Martí, J. Clar (Corbalán), Magaña (A. Clar), Ferretjans (Ruiz), Cantos, A. Martí i Marín.

Gols: 0-1, m. 7 Cantos; 0-2, m. 35, Cantos; 1-2 m. 47, Adrover; 2-2, m. 58, Adrover.

Comentari: També a Santanyi esperaven el líder amb gran expectació i la veritat és que aquest va jugar molt bé. Els visitants passaren davant al marcador i tengueren el partit controlat al llarg dels primers quaranta-cinc minuts amb dos gols d'Antoni

Joan Llompart, un dels millors entrenadors que ha tengut el futbol llucmajorer

Cantos. En la segona meitat les coses varen canviar una mica però l'àrbitre va anivellar l'encontre després de donar el gol com a vàlid i a instàncies d'un jutge de línia va «fer una davallada de pantalons» i el va anul·lar després d'assenyalar el centre del camp. Un gol com unes cases que Cantos havia aconseguit en el darrer minut i que va privar els llucmajorers dels dos punts perquè així ho va disposar el piter de torn Negre Maciàs.

ESPANYA, 2 - BINISSALEM, 1

Espanya: Garí, Jaume, Andreu, Cosme, A. Martí, J. Clar, Magaña, Ferretjans, Cantos (Corbalán), S. Martí (A. Clar) i Ruiz.

Gols: 1-0, m. 9, Cosme; 2-0, m. 41, Cantos i 2-1, m. 56, De Lucas.

Comentari: Un dels equips favorits pel que han demostrat fins ara, per jugar la lligueta d'ascens a III Divisió és, sense dubtes, el Binissalem que entrena Bibiloni. I la veritat és que a

Nota de la Redacció

Recordam als nostres lectors que la relació de les defuncions és exclusivament la que trobam registrada al Jutjat de Pau de Lluçmajor.

Mes d'octubre

NAIXEMENTS

-Neus Verger i Llopart, filla de Pere-Miquel i Maria Concepció nasqué el 16-10-92

-Antònia Avila i Rodríguez, filla de Francesc i Carme nasqué el 17-10-92.

-Miquel Monserrat i Quetglas, fill d'Antoni i Coloma, nasqué el 19-10-92.

-Joan Garcias i Girón, fill d'Antoni

i Catalina nasqué el 25-10-92.

-Francesc Xavier Rubio i Sureda, fill d'Anatolio i Beatriu nasqué el 26-10-92.

-Maria Antònia Catany Artigues, filla de Miquel i Maria Antònia Nasqué el 30-10-92.

MATRIMONIS

-Angel Medina Lozano i Francesca Africa Capó Alcalá es casaren el 19-9-92 a l'església de Sant Bonaventura.

-Antoni Jiménez Calvo i Gloria Sanchez Ruiz es casaren l'11-10-92 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

-Joan Gelabert Bergas i Aina Mayol Ramis es casaren el 4-10-92 a l'església de Sant Bonaventura.

-Joan Manel Caruncho i Alicia Bermúdez es casaren el 22-10-92 al Jutjat

de Pau.

-Llorenç Jaume Clar i Margalida Orell Bonet es casaren el 22-8-92 a l'església de Sant Bonaventura (mes d'agost)

DEFUNCIONS

-Miquel Portell i Clar, morí el 8-10-92 als 85 anys.

-Nicolasa Jiménez i Martínez, morí el 3-10-92 als 68 anys.

-Aina Maria Salvà i Monserrat, morí el 22-10-92 als 89 anys.

-Miquel Ariza i Navas, morí el 27-10-92 als 91 anys.

-Joan Matas i Tomàs, morí el 30-6-92 als 75 anys (mes d'agost).

PASSATEMPS

P'es forat d'es moix

Aquest no és el cometa-giroavió que va construir en Pere de Son Gall, com deia l'exposició de les Fires. És una còpia a escala més petita que realitzaren alumnes de l'IFP Pere de Son Gall.

Sopa de lletres

8 Classes de gírgoles

E	B	R	S	O	N	Ç	T	C	A	R	D
R	S	E	I	Ç	A	C	O	H	L	F	I
B	I	V	P	K	H	M	U	E	Z	K	W
E	R	O	L	A	B	O	C	G	I	P	O
S	L	R	L	U	V	A	D	J	N	U	T
L	T	R	F	I	G	U	E	R	A	P	F
W	O	A	T	P	V	B	D	O	Z	I	Q
L	T	G	M	I	J	E	S	T	E	P	A
O	H	I	E	V	D	X	R	Z	X	I	X
I	T	M	G	J	N	C	Y	A	G	A	F

Solució del mes passat:

Llorenç, Jordi, Antoni, Pere, Tomeu, Vicenç, Lluís, Joan, Miquel, Sebastià, Blai, Andreu, Esteve.

Entre metacarps i semi-correes se'n desfà una rossa d'ulls blaus. O verds? MARIA AGUSTINA SALVÀ, «GUS» en clau de sol. Iniciada fa poc en l'art de reciclar COSSOS. ELLA, un esperit entusiasta, emprèn l'aventura. Mirau-la. La seva rialla un mètode de tractament de les parts superficials del cos que consisteix en una sèrie de fregues, cops i premudes. Ni la màquina d'ultrasò, ni les corrents galvàniques, ni altres invents, poden venjar-se de mals i dolors tan com ho fan les seves mans. Proveu els seus estímuls. Curau-vos ara.

IX

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

VAGI SEMPRE COMUNICAT
PREUS DES DE 96.772 pts. IVA INCLÒS

BOSCH
Bosch Telecom

Las tres generaciones del Volkswagen «Golf» desde 1974 hasta 1991 cuando apareció la última

Un vehículo con historia

Desde 1974 se han producido 13 millones de unidades de este coche

SEAT

**Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.**

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18